kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 4 Sayı: 16 (72) 15 ARALIK 1979 250 krş.

BİLİMSEL SOSYALİZMİN KILAVUZLUĞU NEDİR?..

Kılavuzumuzun bilimsel sosyalizm olduğunu belirtiyoruz. Ağırlaşan görevlerimizi yerine getirmeye çalışırken, her düzeyde ve her alanda bu kılavuzluğa daha büyük bir ihtiyaç duyuyoruz. Nedir bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu? Tüm parti çalışmalarında bu kılavuzluğu nasıl sağlayacağız ve geliştireceğiz?

DÜNYAYI AYDINLATAN BİR ÖĞRETİ OLARAK BİLİMSEL SOSYALİZM

Bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu, en yaygın olarak bilinen ve uygulanmasına çalışılan anlamıyla, **dünyayı ve çevremizdeki olayları, gelişmeleri bu öğretinin ışığında değerlendirmektir.**

Bilimsel sosyalizm, olayları, süreçleri; karşılıklı ilişkileri ve zamanla gösterdikleri değişim içinde, dinamik ve bütünsel bir biçimde kavramamızı sağlar. Felsefede, ekonomide, politikada geçmişin tüm olumlu düşünsel mirasına sahip çıkarak en ileri bir sentez yaratmış olan ve bu temel üzerinde sağladığı gelişmeyle felsefede, bilimde gerçek bir devrim yapan Marksizm-Leninizm, eşsiz bir yorumlama ve değerlendirme aracıdır.

En karmaşık durumların ve gelişmelerin gereği gibi kavranabilmesi, gelişme eğilimlerinin görülebilmesi ancak ve ancak bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu ile başarılabilir. Görüntülere kapılıp özü gözden kaçırmamanın; herhangi bir süreci değerlendirirken büyüyen ve gelişenle yıkılıp gideni birbirine karıştırmamanın; seçmeci, bütünsellikten uzak açıklamalarla yanlışa düşmemenin tek yolu, bilimsel sosyalizmi olabildiğince iyi kavramak ve uygulamaktır.

BİR MÜCADELE SİLAHI OLARAK BİLİMSEL SOSYALİZM

Bilimsel sosyalizmin olayları, gelişmeleri, ilişkileri doğru bir biçimde yorumlamamıza yardımcı olması kılavuzluk işlevinin yalnızca bir bölümüdür. Bilindiği gibi, daha başlangıçtan itibaren, bilimsel sosyalizm, amacının dünyayı yorumlamaya çalışmakla sınırlı olmadığını, önemli olanın dünyayı değiştirmek olduğunu ortaya koymuştur.

Bilimsel sosyalizm, dünyayı değiştirmenin, sömürüsüz ve özgür bir toplum kurmanın mücadele silahıdır. İşçi sınıfının kendini ve tüm emekçileri sömürü ve baskıdan kurtarma koşullarını açıklayan bir öğretidir. Bilimsel sosyalizm bir eylem kılavuzudur.

Marksist-Leninist düşüncenin doğru yorum ve değerlendirmelere ulaşma aracı olarak sahip olduğu işlev asla pasif, salt entellektüel düzeyde kalan bir işlev değildir. Tam tersine, işçi sınıfının sınıf mücadelesi ile içiçe, ondan kaynaklanan ve onu etkileyen aktif bir işlevdir. «Bilimsel sosyalizm, işçi sınıfının kurtuluş mücadelesindeki tutum ve çıkarlarının teorik ifadesidir.»

Mücadele pratiğinden kopuk yorum ve değerlendirmelerin doğru olmasına, hele hele doğruluğunu uzun süre devam ettirmesine olanak yoktur. Aynı ilişki ters yönden de geçerlidir. Doğru yorum ve değerlendirmeler üzerine temellendirilmemiş bir mücadele başarılı olamaz, başarısını sürdüremez.

Öyleyse, **bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunu, bütünsel olarak, kuramı ve pratiğiyle, bir mücadele silahı olması anlamında ele almak gerekir.** Ancak bu anlamda kılavuzluk tam olarak yaşama geçer, gerçeklik kazanır.

BİLİMSEL SOSYALİZM ANCAK ÖĞRENİLEREK, İNCELENEREK SİLAH HALİNE GELİR

Bilimsel sosyalizm bir mücadele silahıdır. Hem de, yenilmez bir güce, etkinliğe sahip bir silahtır. Ama bütün gelişmiş silahlar gibi, onu etkili bir şekilde kullanmak için, bu işi bilinçli, sistemli bir çalışmayla öğrenmek, giderek ustalık kazanmak gerekir.

Ateş gücü yüksek, modern bir silah onu kullanmayı bilmeyen bir askerin elinde, en çok bir demir parçası, düşmana doğru sallanan bir sopa kadar işe yarar. Bilimsel sosyalizmi özümsemek için yeterli çaba göstermeyen, öğrendiklerini politik mücadele pratiği içinde kullanma tecrübesi edinmeyen bir kişinin elinde de, bu en mükemmel silah yoksulluk, baskı edebiyatından ve kuru vaadlerden ileri gidemez.

Kulaktan dolma bilgilerle, uzaktan edinilmiş tek tük gözlemlerle sınıf mücadelesinin karmaşık ve zorlu görevleri başarıyla yerine getirilemez.

Lenin diyor ki; «Kuramsal sorunları derinliğine kavramak, eski (burjuva) dünya görüşünden sızıp gelen köhne düşüncelerin etkisinden kendilerini giderek kurtarmak ve sosyalizm bilim haline geldiğine göre, bir bilim gibi ele alınması gerektiğini, yani incelenmesi gerektiğini akılda tutmak özellikle yöneticilerin görevidir. Bundan sonra gelen bir görev, bu biçimde benimsenen ve her an daha büyük açıklığa kavuşturulan kavramların işçi kitleleri arasına artan istekle yayılması, partinin ve sendikaların sağlamlaştırılmasıdır.»

BİLİMSEL SOSYALİZM CANLI, GELİŞEN BİR KILAVUZDUR

«Bilimsel sosyalizm, doktrin değil, harekettir». Bilimsel sosyalizmi hazır bir kalıp olarak ele alıp ondan yararlanmak olanaksızdır. Geçmiş kuramsal birikimin ve mücadele tecrübelerinin iyice bilinmesi, kavranması zorunludur. Ama, bu, kendi başına yeterli değildir. Belirli bir zamanda ve belirli bir ülkede somut olarak varolan durumun somut bir biçimde değerlendirmesini yapmak esastır. Zamanda ve mekandaki değişmelerin getirdiği sonuçların dikkate alınması bilimsel sosyalizmin boyuna geliştirilmesinin ve somut durumlara uygulanmasının temel koşuludur.

«Marksizm ne ölü bir dogmadır, ne de hiçbir eksiği bulunmayan, kotarılmış ve değişmez bir öğreti. Marksizm bir eylem kılavuzudur.»

Bilimsel sosyalizmin genel yasalarının varlığı ile somut koşullara, bu koşullar titizlikle değerlendirilerek, uygulanması birbiriyle çelişmez. Aksine, geliştirme ve katkı ancak genel yasaların bilinmesi ve gözönüne alınmasıyla sağlanabilir; buna karşılık genel yasalar da bilimsel sosyalizmin geliştirilmesiyle daha büyük bir canlılık ve somutluk kazanır.

Kuşkusuz, bilimsel sosyalizmin geliştirilmesi, somut durumun gereklerine göre ele alınması, kesinlikle bilimsel sosyalizmin gözden geçirilmesi, şu ya da bu bahane ile özünün, temel niteliklerinin ortadan kaldırılması, yasalarına karşı çıkılması anlamına gelmez. Marksizm-Leninizmi sözde ulusal koşullara ya da günün gereklerine uydurma maskesi altında yürütülen

bu tür girişimler öğretinin geliştirilmesi değil, tümüyle inkârı, ortadan kaldırılmaya çalışılmasıdır.

Bilindiği gibi, bilimsel sosyalist hareket daha en başından beri enternasyonalizm temelinde gelişmeye başlamış, zamanla kapsamı daha da genişlemiş, artan bir derinlik kazanmıştır.

İşçi sınıfı mücadelesi özde uluslararası, biçimde ulusal bir mücadeledir. Uluslararası ve ulusal görevlerin uyumlulaştırılması, birarada yürütülmesi bakımından gösterilen başarı derecesi büyük önem taşır.

Bilimsel sosyalistler enternasyonalizme gerçek katkılarda bulunmanın vazgeçilmez bir koşulunun kendi ülkelerinde işçi sınıfı hareketini güçlendirmek, işçi sınıfını iktidara yöneltmek ve sosyalist devrimi gerçekleştirmek olduğunu bilirler.

Yine aynı şekilde, bilimsel sosyalistler, kendi mücadelelerinin dünya çapında sosyalizmle emperyalizm arasında verilen mücadelenin ancak **bir parcası** olduğunu, kendi ülkelerinde başarıya ulaşmalarının, dünya çapındaki mücadelenin gelişimine, öteki ilerici, devrimci güçlerin başarılarına da bağlı olduğunu bilirler. Bu nedenle de uluslararası ve ulusal görevleri kopmaz bir bütün olarak ele alır ve dünyanın tüm ilerici, bilimsel sosyalist güçleriyle uyum ve dayanışmalarını geliştirmek için ellerindeki olanakları sonuna kadar kullanırlar.

Uluslararası ve ulusal görevlerin tam olarak uyumlulaştırılıp bütünleştirilmesi, ulusal koşullar ve ülkedeki somut durum da gözönüne alınarak, mücadelede uluslararası devrimci hareketin strateji ve taktiklerinin temel ilkelerinin uygulanmasıyla başarılabilir.

«Bilimsel sosyalist hareketin uluslararası tecrübesinin incelenmesi ve ulusal mücadele tecrübesiyle karşılaştırılması, işçi sınıfı partilerinin, gözönüne alacakları ulusal özelliklerin neler olduğunu, dolayısıyla bu özelliklerin genel mücadele yöntemlerine nasıl bağlanacağını saptamalarına yardımcı olur. Uluslararası kurtuluş ve bilimsel sosyalist hareketinin tecrübelerinin azımsanması ve ihmal edilmesi, hareketin bu bölümünün dünya bütünündeki hareketle olan bağlarının zayıflamasına ve kopmasına yolaçar. Uluslararası tecrübenin önemsenmemesi veya bilinmemesi bazen bir başka sonuç daha doğurabilir: kendi tecrübesinin önemini abartmaya, kibire, haddini bilmezliğe ve kendi yolunu başkalarına empoze etme girişimlerine yolaçar. Dünya kurtuluş ve bilimsel sosyalist hareketinin birikmiş tecrübelerinin incelenmesi ve yaratıcı bir biçimde özümsenmesi partilerin sosyalizmi kurma mücadelesine kılavuzlukta özel bir önem taşır.»

BİLİMSEL SOSYALİZMİN KILAVUZLUĞU ANCAK MÜCADELEYLE SÜRDÜRÜLEBİLİR

Bilimsel sosyalizm yalnız işçi ve emekçiler için değil, emperyalizm için de bir silahtır. Ama onlara çevrilmiş, düşman bir silahtır. Sömürücüler bu silahı etkisizleştirmek, işçi sınıfını ondan yoksun kılmak için vargüçlerini kullanırlar, en ince taktiklere başvururlar.

Öte yandan bilimsel sosyalist harekete katılan ve genellikle küçük burjuvaziden gelen yeni unsurlar burjuva düşüncesinin kalıntılarını da birlikte taşırlar.

Bunlara karşı sürekli, bilinçli, uzlaşmaz bir mücadele vermeden bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunu sürdürmek olanaksızdır.

Geri kapitalist ülkelerde sağ ve «sol» sapmalara karşı kararlı bir mücadele daha da büyük bir önem taşır. «Ekonomik ilişkilerin geri kalmış olduğu veya gelişmesinin aksadığı koşullar, sürekli olarak, işçi sınıfı hareketi içinde Marksizmin yalnızca bazı yanlarını, yeni dünya görüşünün yalnızca bazı bölümlerini, ya da tek tek bazı sloganlarını ve taleplerini özümseyen unsurların gelişmesine yolaçar. Çünkü bunlar genel olarak burjuva dünya görüşünün geleneklerinden kesin olarak kopabilecek durumda değillerdir.»

Büründüğü kılık ne olursa olsun, sağ ve «sol» sapmaların etkilerine karşı sistemli bir mücadele verilip bunlar açığa çıkartılmadan, mahkum edilmeden bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu tam olarak yaşama geçirilemez. Bu nedenle sapmalara karşı mücadele bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu için mücadelenin en önemli bir bölümüdür.

BİLİMSEL SOSYALİZMİN KILAVUZLUĞU ÖRGÜTLÜ, KİTLESEL BİR MÜCADELE İÇİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEBİLİR

Bilimsel sosyalist hareket bir sınıf hareketidir. Bilimsel sosyalist öğreti bir sınıf öğretisidir. İşçi sınıfı öncülüğünde tüm emekçileri kurtuluşa götürecek bir hareket ve öğretidir.

Bu öğretinin en temel, ayırdedici niteliklerinden biri kitlelerin örgütlü mücadelesine dayanmasıdır.

Öteki burjuva ve küçük burjuva düşünce ve hareketlerinden farklı olarak işçi sınıfını ve emekçileri değerlendirişte, toplumun bu ezici çoğunluğunu yalnızca yoksulluğuyla, ezilmişliğiyle, kültürel geri bırakılmışlığıyla ele almayıp, asıl kitlelerin devrimci enerjisini, devrimci yaratıcılığını ve devrimci girişkenliğini görebilmesi, bilimsel sosyalizme ana niteliğini vermiştir.

«Düşünceler kitleleri etkileri altına aldıkları zaman gerçek bir güç haline gelir.»

Bilimsel sosyalizm kitlelere maledildiği, örgütlü kitlelerin elinde bir silah olduğu zaman ve bu oranda asıl anlamını kazanır.

Bilimsel sosyalizmin kılavuzluğu bilimsel sosyalist parti niteliklerine sahip ve bu niteliklerini boyuna daha da geliştiren bir partinin öncü, sürükleyici rolüyle gerçeklik kazanır.

Bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunun geliştirilmesinin en önemli bölümü parti yapısının, çalışmalarının, ilişkilerinin geliştirilmesidir.

BU GÖREVLER TÜM PARTİ ÖRGÜTLERİNE VE PARTİLİLER OLARAK HEPİMİZE DÜŞMEKTEDİR

Fabrikada, işyerinde, köyde okulda; ekipte, ilçede, ilde, partinin tüm kademelerinde bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunu bütün boyutlarıyla yaşama geçirmek için tek tek hepimize büyük görevler düşmektedir.

Bu kılavuzluk soyut değildir. Tam tersine çalışmalarımızın her alanında ve her kademesinde yaşam içinde somutlanacak sürekli, elle tutulur, ölçülebilir bir niteliktir.

Türkiye İşçi Partisini tüm yurtta ve tüm çalışma alanlarında işçi ve emekçi kitlelerin ihtiyaçlarına daha uygun, dünya devrimci hareketinin başarılarına paralel özelliklere sahip daha ileri bir düzeye yükseltelim.

Devrimci düşüncemizi günlük yaşamda ete kemiğe büründürelim. İşçi ve emekçilere maletmek için vargücümüzle ve kararlılıkla mücadele edelim.

ÇALIŞMA EKİBİNİN NİTELİK VE GÖREVLERİNİ NASIL ANLAMALIYIZ?

Çalışma ekibini, içinde bulunduğu ve görevlendirildiği alanda, Parti'nin yetkili ve sorumlu bir örgüt birimi olarak anlamak gereklidir. Nasıl il ve ilçe kurulları, Parti politikasını hayata geçirmek, üst kademeden gelen direktifleri ve kararları uygulamak, kendine bağlı örgüt birimleri oluşturmak, bunları yönetmek, yönlendirmek ve koordine etmek, kendine bağlı birimlerin ve üyelerin eğitimini sağlamakla görevli ise, çalışma ekibinin görevleri de kendi alanını kapsamak üzere aynı sayılabilir. Çalışma ekipleri, bu anlamda çalışma ve eğitim birimleridir. Çalışma ekibi yığınlar içinde, toplumsal yaşamın çeşitli kesimlerinde görev yapan, görevli bulunduğu çevreye bilimsel sosyalizmin, Parti'nin sesini ve eylemini götüren, Parti'nin bu çevre içinde örgütlenmesini geliştirmeyi ve etkinliğini artırmayı baş görev sayan, ilk ve temel örgüt birimidir. Bu görevlerin gerçekleşmesi için üye kazanmak ve üyelerin özellikle eylem içinde ve eyleme dönük olarak bilimsel sosyalist eğitimlerini sağlamak, çalışma ekiplerinin en temel işlevleri arasındadır.

Yine Parti'nin il ve ilçe kademeleriyle karşılaştırarak söyleyelim ki, çalışma ekipleri Parti tüzüğünde ifadesini bulan iki yönlü işleyiş içindeki karar mekanizmalarıdır. Çünkü hem üst kademelerden gelen direktif ve kararları kendi alanlarında nasıl en iyi biçimde uygulayıp hayata geçireceklerini tartışan ve kararlaştıran birimlerdir; hem de kendi çevrelerinde daha etkin çalışma yapabilmek için tartışıp ortaya çıkardıkları görüş, öneri ve bilgileri süratle üst kademeye iletmekle görevlidirler. Bu iki yönlü işleyiş bilgi akışını da içermektedir: İl ve ilçeden ekiplere, içinde bulundukları ve parçası oldukları alanla ilgili, daha bilinçli eylemi sağlayacak bilgiler; ekipten ilçeye ve oradan da ile, çalışma alanıyla ilgili, karar almakta, koordine etmekte, propaganda yapmakta ve benzer konularda yardımcı olacak bilgiler.

Bu durumda çalışma ekiplerinin üst kademeden direktif gelmesini bekleyen birimler olmadığı ortadadır. Parti program, tüzük ve genelgeleri, Kongre ve MYK kararları ve diğer Parti belgeleri ışığında ekipler alanlarındaki çalışmaları geliştirip zenginleştirebilmelidirler. Ekip içinde kolektif biçimde oluşan devrimci girişkenlik, yani ilkeler ışığında karar verip uygulama, çalışma ekiplerinin belirleyici özelliğidir. Kuşkusuz yapılan çalışmalar ve uygulamalar diğer Parti birimlerinde olduğu gibi ama çalışma ekiplerinde daha seri biçimde, üst kademeye duyurulmak, onun denetimine sunulmak zorundadır.

Bulunduğu alanda Parti yandaşlarını Parti eylem ve politikası doğrultusunda yönetmek, yönlendirmek ve koordine etmek çalışma ekibinin görevi olduğuna göre, çalışma ekipleri genel yönlendirmeler ışığında bu görevin somut yöntem ve biçimlerini koşullara uygun olarak bulmak zorunda olan bir birimdir de. Birçok durumda, örneğin anti-faşist mücadeleye kitleleri seferber etmenin, kitlelerin öncüsü olmanın günlük çalışmasında üst kademelerden her an *somut direktifler* gelmesi mümkün değildir. Ekipler bu sorunları kendileri çözebildikleri öl-

Çalışma Ekiplerinin Kuruluş İlkeleri

çüde başarı kazanırlar. Sonuç olarak, vurgulayabiliriz ki, ekipler önce ilçe olmak üzere üst kademeler tarafından iyi eğitilen, iyi yönlendirilen ve iyi denetlenen; fakat devrimci girişkenliğe sahip, kimi günlük çalışmada hızla karar alıp uygulayan örgüt birimleridir.

ÇALIŞMA EKİPLERİNİN KURULUŞU

Ekiplerin kuruluşu nasıl bir yol izler? İlk iş üye ve aday üyelerin mümkün olduğu oranda da sempatizanların, nerede çalıştığının, nerede oturduğunun, hangi işkolu ile ve hangi kitle örgütleriyle ilişkisi olduğunun iyi bir dökümünü yapmaktır. Bu bilgiler hangi üyelerin hangileriyle, ne gibi nedenlerle biraraya kolayca gelebildiğini ya da gelmesi gerektiğini göstermelidir. Sendikal ve kitle örgütlerindeki çalışma hangi üyeleri ortak hedefler doğrultusunda mücadeleye sevketmektedir? İşyerlerinin birbirine yakınlığı ve bu işyerlerindeki arkadaşların ortak bir temelde çalışma olanağı ne ölçüdedir? Oturma yerleri arasındaki yakınlık, bir semtten diğerine geçişler, ortak sorunlar nelerdir? Eldeki bilgilerle bu ve benzeri sorular cevaplandırılabilmelidir.

İlçede hangi işyerleri (fabrika, kurum, daire, şirket, vb) vardır? İlçede çalışma gösteren kitle örgütleri - sendikalar nelerdir ve bunlar nerelerde örgütlüdür? Tabanları hangi yoğunlukta nerelerde bulunmaktadır? İşçi ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu mahalle ve semtler nerelerdir? Mahalle ve semtlere göre halkın politik eğilimleri ne yöndedir? Faşistlerin etkin olduğu işyeri ve mahalleler hangileridir? Ekiplerin kuruluşu, yeni ekiplerin oluşturuluşu, ya da ekiplerle ilgili herhangi bir düzenleme sırasında bu bilgiler de elde hazır bulunmalıdır. Çevre konusundaki bilgiler ne kadar ayrıntılı ve kapsamlı olursa, hedeflerin tesbiti yönündeki kararlar o kadar yerinde olur. Kısacası, «İlçede sınıf mücadelesinin gerekleri açısından hangi hedefleri önümüze koyuyoruz?» sorusuna açık cevaplar verebilecek bilgilere sahip olmalıyız. Ancak hemen şunu belirtelim ki, tüm bu bilgilerin sağlanması ve dökümü işini abartmak, ekip kuruluşu işini uzun süreli sosyolojik-ekonomik araştırmaların sonuna ertelemek ciddi bir yanlış olur. Bir kere, o ilçede yaşayan Partililer biraraya geldiklerinde, sempatizanların da katkısını sağlayarak tüm bu bilgilerin ana hatlarını kısa zamanda ortaya çıkarabilirler. İkincisi, esas görev araştırma yapmak değil, bu araştırmaları daha da genişletecek olan ekipleri oluşturarak, Parti çalışmasına bir an önce geçmektir.

İlk aşamada üyeler ve çalışma alanları konusunda bir irdeleme yapılmıştır. Kuşkusuz hedef, ilçe sınırları içinde her işyerinde ve her semtte çalışma ekiplerine sahip olmaktır. Ama olanaklar ve kaynaklar da kısıtlıdır. Bu durumda hedefleri ve öncelikleri belirlemek gerekmektedir. Üyelerin doğal konumları, doğal çalışma alanları, bu hedef ve önceliklerin belirlenmesinde kısıtlayıcı faktörlerdir. «Doğal alan, ilişkiler ve çevre» diyebileceğimiz faktörler hesaba katılmadan ekip kurmak büyük bir yanılgı olur. Ancak kurulan ekiplerin yapısı ve çalışma alanı nasıl ortaya çıkarsa çıksın ek görevlendirmeler yoluyla, farklı düzeylerde de olsa ilçedeki tüm alanlara dönük bir çalışma hedeflenmelidir. Bunun en belli başlı yolu da, kitle örgütlerinin hemen hepsi ile yakın biçimde ilgilenmekten geçmektedir.

Fakat burada yetişkinlikten ne anlaşılacağı sorusu doğru cevaplandırılmalıdır. «Yetişkinlik», mutlak ve alt-üst sınırları olan bir kavram değildir. İyi bir partili olarak yetişmenin hiç bitmeyecek bir süre olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Bu nedenle ekip yöneticiliği yapmak durumundaki üyelerin yetişkinliği diğer arkadaşlarca göreli olarak ele alınmalıdır. Eğer yine de ekip kurulacak bir mahalle ve işyerindeki arkadaşlar arasından ekip yöneticisi çıkamıyorsa, başka bir alandaki bir arkadaşın o ekipte yönetici olması düşünülebilir. Ekip kurulacak alandaki üyelerin yetişkinlik düzeyinin göreli olarak geri olması, çoğunluğunun ve hatta tamamının yeni arkadaşlar olması, ekip kuruluşunu belirsiz bir eğitim-yetiştirme döneminin sonrasına ertelenmesini gerektirmez. Ancak bu durum, söz konusu ekiplerin ve arkadaşların eğitilmesi, deney birikimlerinin yükseltilmesi için daha yoğun bir çaba ve dikkat sarfedilmesini zorunlu kılar. İl ve ilçe kurullarının, ekiplerin yönlendirilmesi, yönetilmesi ve denetlenmesi görevinin önemini artırır.

En az yukarda sayılanların tümü kadar önemli olan bir başka nokta, ekip kuruluşunun bir de ekip başkanı bulmak sorunu olduğudur. Bir ekibin belirleyici üyesi ekip başkanıdır. Hatta çoğunlukla ekip yönetimini, bir değil iki kişi, ekip başkanı ve yardımcısı olarak tanımlamak gereklidir. Ekip başkanının Parti ilkelerini, hedeflerini ve işleyişini en iyi bilen, yönetici niteliği gelişmiş, deneyli, çevresinde ağırlığı olan, diğer ekip üyelerinin başkanlığını kolayca benimseyebilecekleri bir üye olma özellikleri bulunmalıdır. Başkan yardımcısının ise ekibin pratik işlerini yürütme ve en yorucu işlerde özveriyle sürekli çalışma gibi nitelikleri daha ön planda olabilir. Demek ki bir ekibi yönetebilecek en az bir, daha iyisi iki yetişkin üye olmadan ekip kuruluşuna geçmek doğru değildir.

Bugün ekip başkan ve yardımcıları çoğunlukla ilçe yönetim kurulları tarafından atanmaktadır. Fakat örgütlülüğümüz, çalışma ekibi deneylerimiz geliştikçe, ekiplerin yöneticilerini kedilerinin seçebilecekleri gözetilmelidir. O halde atanan ekip başkanlarının niteliği, seçimle belirlenebilecek ekip başkanlarının niteliğiyle uygun düşmelidir.

Ekip başkanı ve yardımcısı ekip çalışmalarının düzenliliğini, sürekliliğini ve disiplinini sağlayan kişilerdir. Bunu sağlamak için önce parti çalışmasının ne olduğunu, ekibin ne amaçla kurulduğunu kavramak gerekir. Yirmidört saat partililik ilkesini özümlemek gerekir. Ekip çalışmasının boyutlarının zenginleştirilmesi, ekibin perspektif ve ufkunun genişletilmesi gerekir. Burada üst kademelerin rolü belirleyicidir. Yoksa ekibin üyeleri, işyerinde sabahtan akşama kadar beraber oldukları ya da mahallede akşamları birbirlerini sürekli gördükleri halde bir de ayrıca amaçsız ve sonuçsuz toplantılar yapmak durumunda kalırlar. Bu da ekip çalışmasından beklenenin tam tersidir. Ekip başkan ve yardımcısının seçilmesinde ve yetiştirilmesinde özen göstermenin gereği buradan kaynaklanmaktadır.

Ekip kuruluşunda diğer çalışmaların tamamlanmasıyla gelinen aşama ekip üye sayısının belirlenmesidir. Ekip üye sayısı olanaklar ölçüsünde en alt sınırda tutulmaya çalışılmalıdır. Ekip yöneticileri bulunabildiği oranda ekip adedi yüksek tutulmalı, elbette aynı alandaki üyelerin, alt ve üst ekipler olarak örgütlenmesi gerçekleştirilmelidir. Ekip çalışmasında hareketlilik, çabuk toplanma, çabuk karar verme, sürekli ilişki hiç vazgeçemeyeceğimiz ilkelerdir. Ayrıca ekip adedinin yüksekliği Parti etkinliğini yaygınlaştıran bir faktördür.

İŞYERİ VE MAHALLE ÇALIŞMASININ FARKLI YÖNLERİ

Çalışma ekiplerinin kuruluşu başlıca iki koşulla birlikte yürümektedir. Birincisi, Parti üyelerinin doğal çevrelerine uygun ve verimli çalışmayı sağlayacak biçimde örgütlemek; ikincisi, Parti'nin işyerinde— fabrikada, sendikada —kitle örgütünde, ya da mahallede örgütlenerek etkinliğini artırmak hedefine hizmet etmek. Bu iki koşul bir ekipte ne kadar çakışıyorsa, ne kadar üst üste geliyorsa, ekibin kalıcılığı o oranda sağlanmış, çalışma aynı oranda sonuç alıcı olacaktır. Fakat, bazı durumlarda her iki koşulu birden hazır bulmak mümkün olmayabilir. Üyelerin doğal alanına göre ekip kurulduğunda, çalışma ekibinin işleyiş ilkelerini gerçekleştirmek açısından elverişli bir durum yaratılmıştır, ancak örneğin, çalışma alanı öncelik taşımayabilir. Bu durumda çalışma ekibi ve üst kademeler ne yaparsa yapsın o alandaki çalışmadan fazla bir sonuç beklememek gerekir. Ya da tersine, işçi sınıfı partisinin politik ve örgütlenme hedefleri açısından hayati önceliğe sahip bir alanda ekip kurulması kararlaştırılmıştır, fakat ekibin üyeleri o alanda yerleşik değillerdir. Bu ekibin özelliği üyelerinin hepsinin ya da çoğunun yönelik olması, sonuçta da ekibin «yönelik ekip» olmasıdır. Böyle bir başlangıç pek avantajlı bir konum sayılamaz. Çalışmaların gelişmesi oldukça yavaş olabilir. Ekip birçok işlevini yerine getirmekte zorluklarla karşılaşacaktır. Ancak kuşkusuz sabırlı ve titiz bir çalışmayla, bir takım fırsatların de-

ğerlendirilmesiyle, çalışma alanı koşullarının şu ya da bu biçimde değişiklik göstermesiyle, ekip çalışması giderek burada da yerleşebilir ve oturabilir.

Bugünkü koşullarda işyeri örgütlenmesi, mahalle-semt örgütlenmesine göre öncelik taşımakta, onun önünde gitmektedir. İşyerlerindeki çalışmanın dinamik yapısı, sendikalar ve çok çeşitli kitle örgütleriyle ilişkisi, kitle örgütlerindeki çalışmanın önemi, işyeri çalışmalarını ön plana çıkaran unsurlardır. Ayrıca, mahalle ekiplerinin kurulduğu yerlerde işyeri ekiplerine sürekli bir akış vardır. Mahallede yürütülen çalışmalar sonucunda kazanılan bir üye, eğer parti çalışması açısından önem taşıyan bir işyerindeyse ve/ya da bu arkadaşımızın işyerindeki çalışmalara katkısı, mahalledeki katkısına göre ağır basıyorsa, işyeri ekibine nakledilmek durumundadır. Birçok durumda bir işyerindeki parti çalışması, ancak böyle bir üyenin mahalle çalışmasında kazanılmasından sonra başlayabilmektedir. Böylece mahalle ekipleri etkinliklerini istenen düzeye çıkartabilecek kadrolara sahip olamamaktadırlar. Yapılan düzenlemeler sonucunda mahalle ekipleri büyük çoğunlukla, dağınık ve küçük işyerlerinde bulunan, sürekli ve düzenli bir işi olmayan arkadaşlardan oluşmak zorunda kalmaktadır. Elbette özellikle ekip yöneticileri, işyerlerindeki durumları ne olursa olsun mahalle çalışmasındaki yeri vazgeçilmez olan, daha doğrusu, eğer o mahallede ekip kurulacaksa onsuz yapılamayan arkadaşlardır.

MAHALLE ÇALIŞMASINI GÜÇLENDİRMENİN BİR YOLU DA, ÖZELLİKLE BÜYÜK ŞEHİRLERDE, MAHALLE EKİPLERİNİN BÖLGE EKİPLERİNİN YÖNETİMİNDE ALT EKİPLER HALİNDE OLUŞTURMAKTIR

Tüm ülkeye yayılmış olan demokrasi güçleri ve gerici faşist güçler arasındaki kutuplaşma, içinde bulunduğumuz dönemde, mahallelerde özellikle hissedilmektedir. Başka bir deyişle, böyle bir kutuplaşmanın yaratılması gerici-faşist güçlerce zorlanmaktadır. Bu durumda mahallelerde gençlik çalışması en ön plana çıkabilmektedir. Çünkü anti-faşist mücadelede aktif rolü önemli ölçüde gençlik oynamaktadır. Ekiplerin yapısında ve çalışma hedeflerinin tesbitinde bu faktörü dikkate almak zorunludur. Bazı mahallelerde kooperatifçilik, mahalli dernek ve örgütlenmeler gündeme gelmektedir. Buna karşılık Parti'nin aktif kadrolarının çoğunun işyeri ekiplerinde bulunması, bu kadroların mahallelerdeki çalışmalara katılması açısından özel örgütlenmeler gerektirmektedir. Özel örgütlenme, işyeri ekip üyelerine ek görevler verme, ekip olmayan mahallelerde hiç olmazsa asgari gereksinimlere cevap verecek bir örgütlenmeyi sağlama anlamına gelmektedir. Bu gereksinimler arasında, haberleşme, dayanışma, mahalledeki olay ve gelişmeler üzerine ortak bir tavırla gitmek ve mahalli örgütlenmelere ağırlık koymak sayılabilir.

Mahalle çalışmasını güçlendirmenin bir yolu da, özellikle büyük şehirlerde, mahalle ekiplerinin bölge ekiplerinin yönetiminde alt ekipler halinde oluşturmaktır. Böylece, yan yana ya da yakın semt ve mahallelerdeki çalışmalar birbirini destekler, bütünler duruma getirilebilir. Yayın çıkarmak, kooperatif, dernek ve benzeri çalışmalara girişmek daha kolaylaşır.

İşyeri ekiplerinde de benzer bir yaklaşım getirilmelidir. Başlangıçta tek tek üyelerin ve ilişkilerin bulunduğu işyerlerinin tümüne yönelik bir işkolu ya da bölge ekibi kurulabilir. Burada, mümkün olduğu ölçüde, aynı işkolunda çalışan üyeleri biraraya getirmek ilerisi için daha doğru olur. Hedef bir işkolu ekibine bağlı her işyerinde - fabrikada alt ekipler kurmaktır. Gelişkin örgütlerde önceden kurulmuş işyeri ekiplerinin başlıca işkolu esasına göre bir üst ekipte birleşmesinin yararları düşünüldüğünde, bu durumu baştan gözetmek doğru olur. İlçe yönetim kurulunun dağınık ve çok sayıdaki ekibi yönetmeye çalışması yerine, ekiplerle ilçe arasında daha derli toplu ve verimli bir ilişkiyi tercih etmek gerekir. Ayrıca sendika ve kitle örgütlerinde etkinlik sağlamak, aynı işkolundaki ekiplerin eşgüdümlü çalışmasından geçmektedir.

Üye sayısının çok olduğu işyerlerinde kurulacak ekipler ise vardiye, ünite, bölüm, daire gibi işyeri özellikleri dikkate alınarak daha baştan üst ve ona bağlı alt ekipler şeklinde oluşmak zorundadır.

EKİPLERİN KALICILIĞI VE YÖNELİK ÇALIŞMA SORUNU

Bir işyerinde ya da mahallede bir ekip kurulduktan sonra istisnai durumlar dışında o ekibin ortadan kalkmasını düşünmemek gerekir. Ekibin üyeleri iş ya da oturma yeri değiştirir, ayrılır, yerine yenileri gelir, ekibin çalışmaları zayıflar, tıkanıklıklar, zaaflar ortaya çıkabilir. Yönelik çalışan üyeler başka bir alanda çalışmak üzere görevlendirilebilir. İlçe yönetim kurulu gerekli değişiklikleri yapar, ekibin tıkandığı yerde yolunu açar, eksikliklerini tamamlamasına yardımcı olur. Yine il ve ilçe kurulları zaman zaman tüm ekiplerin durumunu birarada ele alarak gerekli üye değişikliklerini ve düzenlemeleri yapar. Yani üyeler ve görevleri ne kadar değişirse değişsin o alanda ekibin varlığı sürer gider. Ekiplerin kuruluşuyla ilgili ilkeler başından itibaren hayata geçtiği sürece ekiplerin kalıcılığı yüksek oranda olacaktır.

Bu anlamda, önemli nedenler olmadıkça kurulmaması gereken yönelik ekipler de kalıcı ekiplerdir. Çünkü ekip bir süre sonra çalışma alanından yerleşik üyeler kazanacaktır ve yönelik çalışan üyelerin yerini giderek yerleşik üyeler alacaktır. Ekibin yöneliklikten yerleşikliğe geçme sürecinin kısa olması isteniyorsa, ekip işe çalışma alanında belirli ilişkilere sahip olarak başlamalıdır. Sonra da kazanılan yerleşik aday üyelerin iyi bilerer partili olarak yetişmeleri için büyük çaba sarfedilmelidir.

HER ÜYE MUTLAKA BİR ÇALIŞMA EKİBİNDE GÖREVLENDİRİLMELİDİR

Üyelerin bazı ekiplerde yönelik olarak çalışması hangi nedenlerle ortaya çıkmaktadır? Her üye mutlaka bir çalışma ekibinde görevlendirilmelidir. Fakat bu, kesinlikle boşta kalan üyelerin şu ya da bu ekibe yerleştirilerek yönelik çalıştırılması anlamına gelmez; böyle bir anlayış çalışmalara büyük zarar verir. Bir üye doğal alanı ve çevresi dışında bir ekipte görevlendirilecekse, bunun yine kesinlikle belli nedenleri ve amaçları olmalıdır. Böyle bir görevlendirme, ekip kalıcılığı ve üyenin katkısının sağlanması anlamında bir temele oturmalıdır.

Ekip kurulmasına karar verilen bir alanda yerleşik üye ve aday üyelerin sayısı ekip kurmak için yeterli sayıdan (3 kişiden) azsa bu eksiklik görev alanı dışından üyelerle tamamlanır. Bazı alanlarda ekip kurmaya yeterli sayıda üye ve aday üye vardır ve bu alanda ekip kurmak gerekmektedir. Fakat üyeler arasında Parti işleyişini ve ilkelerini özümseme açısından, bazı durumlarda zaman açısından ekip yöneticiliği yapabilecek arkadaşlar henüz yoktur. Bazen ekibe eğitimci niteliği ağır basan bir arkadaş gerekli olabilir. Ya da bazı arkadaşların ileride alabilecekleri görevler açısından belirli bir alandaki ekipte çalışarak yetişmeleri gözetilebilir. Tüm bunlar, ekiplerde yönelik arkadaşların bulunmalarının gerekçeleridir. Ancak yönelik çalışmanın geçici bir çalışma olduğu hiç unutulmamalıdır. Ekip alanında yerleşik olmayan üye ve aday üyelerin yönelikliği zamanı geldiğinde bitmek zorundadır.

YÖNELİK EKİPLERDEN YERLEŞİK EKİPLERE...

Dışarıdan verilen üyelerin bir bölümünün, verildiği çalışma alanına yerleştiğine - işyerine girdiğine ya da o mahallede oturmaya başladığına - pek çok rastlamaktayız. Hatta bu teşvik edilmeli, koşulları yaratılmalıdır da. Yönelik çalışmanın bitmesinin tek biçimi elbette bu kadar değildir. Daha çok, dışardan görevlendirilen arkadaşın o ekipte bulunma nedenleri ortadan kalkmaktadır. Yerleşik ekip üyeleri artmakta, bunlar arasından ekip yöneticileri çıkmakta, ekibin yerleşik üyeleri kendi kendilerine yeter duruma gelmektedirler. Bu gelişmeler tespit edildiğinde, eğer yönelik çalışanların hayati bir görevi kalmamışsa, ekipten alınmaları gündeme gelmelidir. O zaman bu arkadaşlara daha verimli olacakları kendi doğal çevreleri içinde, ya da Parti çalışması açısından daha önemli yeri olan alanlarda görev verme olanakları doğar. Yeni ekipler kurulabilir, Parti çalışmasındaki boşluklar giderilir, Parti yeni mevzilere doğru ilerler. Ekip çalışmalarının kalıcılığı, sürekliliği, etkinliği ve verimi daha kuruluştan gözetilmesi gereken, bu yönde Parti kurullarına ciddi görevler yükleyen bir sorundur. Ekiplerin kuruluş esaslarını doğru ve tüm yönleriyle kavramak, ilerideki başarıların kaynağı olmaktadır.

Bir Ortak Kampanyanın Öğrettikleri !..

Kampanya boyunca süren ortak çalışma, birlikte çalışmanın sorunlarının ancak birlikte çalışarak aşılacağını göstermiştir.

27 Kasım-9 Aralık tarihleri arasında Partimizin Barış Derneği ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'yle birlikte yürüttüğü ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR kampanyası çeşitli yönleriyle önemli sonuçlar ortaya koyan bir kampanya olmuştur.

Öncelikle altı çizilmesi gereken gerçek, kampanyanın hedefleri itibariyle başarılı bir kampanya olmasıdır. Gerçi, burjuva basını, resmi dış politikanın sınırlarını bir türlü aşamayan ilerici basın kampanyadan söz etmemiş bu konuda da şimdiye kadar ki politikasını sürdürmüştür. Ama kampanya boyunca düzenlenen eylemlerin kitleselliği, bu anti-emperyalist ve barıştan yana tepkinin işçi ve emekçi kitlelere, barışsever kitlelere ulaşmasını sağlamıştır. İzmir ve İzmit'te düzenlenen miting ve yürüyüşler, Ankara, İstanbul, Bursa ve Eskişehir'de düzenlenen kapalı salon toplantıları, imza kampanları, NATO karargâhına postalanan kartlar, kısa zaman içinde örgütlenen bir kampanya için oldukça etkili, düzenli ve ses getiren bir eylemler bütününü oluşturmuştur.

Kampanyanın politik içeriği ve ileri sürdüğü hedef, kampanyanın başarılı olmasının en önemli nedenlerinden birisidir. Ortaya konan konu son derece somuttur. Yurtta ve dünyada güncel olarak ele alınan, tartışılan bir konudur. Burjuva basınının, radyo ve televizyonun soğuk savaş dönemi yaklaşımlarını hatırlatan bir biçimde yansıttığı, yorumladığı bir konudur. Böylesine güncelleşen bir konunun, NATO'nun, savaş tekellerinin yerleştirmeye çalıştığı anlayışın dışında ele alınmasını sağlıyan, güncel politikada barış güçlerinin sesini yükselten, işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, barışseverlerin bu konuda doğru bir çerçeve içinde bilgilendirmelerini ve yönlendirilmelerini sağlıyan böylesi bir kampanya somut hedefi ile ve doğru zamanlaması ile politik niteliği yüksek bir kampanya olmuştur.

KAMPANYA BİRLİKTE ÇALIŞMANIN YOLLARINI GÖSTERMİŞTİR

Kampanyanın etkili bir kampanya olmasının en önemli nedenlerinden birisi de eylemlerin başından sonuna kadar üç örgüt tarafından birlikte planlanması ve birlikte yürütülmesinde yatmaktadır. Kısa bir zaman içinde örgütlenen kampanyanın yığınsal katılımlarla, disiplinli bir biçimde sürdürülebilmesi üç örgütün kadrolarını ve kitle tabanlarını birlikte harekete geçirmelerine de dayanmaktadır. Kampanyanın hazırlık döneminde ve kampanya boyunca yönetici kadroların sürekli ilişki içinde bulunmaları, sloganlardan, afişe, eylem biçimlerinden konuşma metinlerine kadar her konuda sürekli haberleşme ve ortak karar verme ilkelerinin uygulanması, olası sorunları önlemiş, farklı politik çizgilerin tabanlarının eylemleri bütünüyle ve hiçbir kuşkuya gerek duymadan benimsemelerini sağlamıştır.

Birlikte çalışma Türkiye devrimci hareketinin geleneğinde henüz yeterince yerleşmemiş, deney birikimleri çok fazla olmayan bir çalışma biçimidir. Buna karşılık, çeşitli alanlarda demokratik güçlerin ve politik hareketlerin güç ve işbirliği, birlikte çalışmaları hayati bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu nedenle deney eksikliklerine rağmen, bir yandan dünya devrimci sürecinin deneylerinden yararlanarak öneriler geliştirmek, bir yandan da Türkiye somutundan kaynaklanarak birlikte çalışmanın yollarını açmak gerekmektedir.

Birlikte çalışmaların, merkezi düzeyde atılan adımlarla başlaması, bu çalışmaların süratle bütün örgüt kademelerine yaygınlaştırılması, alt kademelerde çıkan sorunların merkezlere aktarılarak, merkezlerde çözülmesi, çalışmaların durmamasını eylemlerin gerçekleşmesini sağlamaktadır. Çok ufak gibi görünen yürüyüş kolunda hangi örgütün önce yürüyeceği, toplantılarda yayın satılıp satılmıyacağı gibi konuların bazan ortak eylemleri engelleyecek noktaya gelmesini merkezi düzeydeki ilişkiler önlemektedir.

ORTAK ÇALIŞMANIN KURALLARINA UYMAK, ORTAK ÇALIŞMAYA GÜÇ KATMAKTA, KURALLARA UYAN TARAFLARIN GÜÇLENMESİNİ SAĞLAMAKTADIR

Ölüm füzelerine hayır kampanyasında olduğu gibi her ortak çalışmanın kuralları vardır. Ortak çalışmaların ilk evresinde bu kurallar bazan çok kesin çok katı kurallar da olabilir. Taraflar arasındaki güvenin oluşmasına bağlı olarak bu kuralların esnekliği veya katılığı da değişebilmektedir. Bu kampanyaya ilişkin olarak benimsenen en önemli iki kural vardı. İkna yöntemi ve ortaklaşa çizilen çerçevenin dışına kesinlikle çıkmama. İkna yöntemi dönem dönem saatlerce süren toplantılara neden olabildi. Bir kelime üzerinde saatlerce tartışma olabildi. Ama ortak çalışmanın temel olarak olumlu bitmesinin güvencesi bu idi. İkna yöntemi ile saptanan kurallara uymak ise bundan sonraki ortak çalışmaların güvencesi olmaktadır. Bu konuda da genel olarak olumlu bir deney geçirilmiştir. Bütün yığın eylemlerinde ortak sloganlara uyma, Eskişehir ve İzmir'de İGD'li gençlerin iki çıkışı dışında, sağlanmıştır. Bu arada, ortaklaşa hazırlanan ve benimsenen broşür metnini bir ismi ön plana çıkararak yayınlama, Politika gazetesinde eylemi sadece Barış Derneğine mal etme gibi eğilimler de olmuştur. Ama bunlar, eylemin birlikte yürütülmesini engellemediği gibi, birlikte yürütüldüğü izlenimini de silememiştir. Ortak çalışmayı belli bir gruba maletmek isteyen Politika gazetesinin tutumu ancak kendisine zararlı oldu.

Türkiye İşçi Partisi başından itibaren ortak çalışmanın kurallarına uymuştur. Kuralların dışına çıkan eğilimleri de bir daha tekrarlanmaması gereken yanlışlar olarak kaydetmiş, ama bu kampanyaya ilişkin olarak eylemleri engelleyen birer yanlış olarak görmemiştir. Türkiye İşçi Partisi, her kademede ortak çalışmanın içinde olmuş, afişten, broşür metinlerine kadar, salon hazırlamadan, ortak basın metinlerine kadar tüm çalışmalarda katkılı olmuştur. Ortak çalışma içinde olmak, onun kurallarına uymak, hem eylemin gerçekleşmesini, niteliğinin yükselmesini sağlamış, hem de Partimize güç katmıştır. Partimizin, barış güçlerine ve barışseverlere, yurdun pekçok köşesinde, bu arada Brüksel'de hitap etmesini onlarla omuz omuza olmasını sağlamıştır.

Brüksel'de düzenlenen mitingde Türkiye Barış Güçleri adına MYK yedek üyemiz Yavuz Çizmeci konuşmuştur.

Ölüm füzelerine hayır kampanyası ile, ilk adım olarak, somut ve «güncel konularda birlikte mücadelenin mümkün olduğu kanıtlanmış önümüzdeki çalışmaları geliştirici deneyler birikmiştir.

MHP, MSP destekli Demirel hükümetinin işbaşına gelmesi ile birlikte, anti-demokratik uygulamalar, baskıcı girişimler, faşist yönelimli yasal düzenlemeler yeni bir ivme kazandı. Yeni hükümet bir yanıyla eski MC'leri andırırken, esasen MC hükümetlerinden daha yoğun bir baskı politikasını sürdürebilme olanaklarını elinde bulunduruyor. 14 Ekim seçimlerinde, gerici faşist güçlerin eskiye göre sağladıkları göreli üstünlük, faşist tertiplerin, faşist diktatörlüğe kapı açacak düzenlemelerin gerçekleştirilebilmesini kolaylaştıracak bir zemin hazırlanması doğrultusunda kullanılmak isteniyor.

Gerici yasal düzenlemeler yanında, yeni hükümet döneminde faşist saldırganlığın, siyasi cinayet ve katliamların yeni boyutlar kazanacağı bir gerçekliktir. Bunun ipuçları, bir aylık iktidar döneminde bile yeterince ortadadır.

Kısacası, önümüzdeki günlerde ülkemiz ilerici, sosyalist güçlerini zor şartlar bekliyor. Sınıf mücadelesinin her alanında, sıcak ve sert geçecek bir kavgaya, hesaplaşmaya hazırlanmak gerekiyor. Toplumun her kesiti, sınıf mücadelesinin bu sıcak koşullarından etkileniyor, taraf oluyor.

Gençlik, geçmiş dönemlerde olduğu gibi, yeni hükümet döneminde de, sınıf savaşının en kızgın halkasında yer alan toplumsal katmanlardan biri olarak ortaya çıkıyor. Demirel hükümetinin kurulmasının hemen arkasından, ilerici, sosyalist gençlik örgütlerinin kapatılması, yöneticileri hakkında soruşen önemlilerinden biri hiç kuşkusuz geniş gençlik yığınlarının anti-faşist birliğidir.

GENÇLİĞİN ANTİ-FAŞİST BİRLİĞİ

Bu günkü şartlarda, gençliğin anti-faşist birliğinin yaşamsal önemi kat kat artıyor. Bununla birlikte, tek tek ilerici, sosyalist gençlik örgütlerinin üzerine düşen görevler de artıyor. Birlik görevleri, örgütlerin kesinlikle ikinci plana atamayacakları bir içerik kazanıyor.

Gençliğin anti-faşist birliğinin her düzeyde sağlanması, gündeme yeni gelmiş bir sorun mudur? Elbetteki hayır. Bu görev ilk defa bugün ortaya çıkmadı. Dün de vardı. Gençliğin anti-faşist birliği sorunu dün de ikinci planda değildi. Ancak öyle söylemek gerekir ki, bu güne değin bu alanda çok ileri adımlar atılamamıştır. Ya da, en azından ilkeli, kalıcı programlı adımlar atılamadığını belirtmek gerekir. Faşist saldırganlığın tırmandığı gerici uygulamaların arttığı dönemlerde, çeşitli gençlik örgütlerinin ortak eylemlerine tanık olunmuş, ancak bunlar ya düzenlenen eylemlerle sınırlı kalmış, ya da çalışmalar belli bir süre devam ettikten sonra şu veya bu nedenden ötürü dağılmıştır. Esasen salt gençlik örgütlerinin değil, demokratik kitle ve meslek örgütlerinin oluşturmaya çalıştıkları eylem birliği platformları da benzer sorunlarla karşılaşmışlardır. Bu güne kadar eylem birliği çalışmalarında, yüz yüze gelinen sorunların, aşılamayan tıkanmalar ve eylemler kısırlaşmakta, dar bir siyasi alana sıkıştığı için çözümsüzleşmektedir.

2. Ülkemiz gençlik hareketi içinde; goşist, maocu vb. sapmalar önemli bir etkinlik düzeyine sahiptirler. Bu örgütlerin mücadele ve örgütlenme anlayışlarıyla ilerici gençlik hareketine verdikleri zararlar yanında, gençliğin anti-faşist birliğinin sağlanması için yürütülen çalışmaları çıkmaza sokan politikaları önemle dikkate alınmak durumundadır. Fırsatçılık, sekterlik, birlik sorununun bezirgan mantığıyla ele alınması vb. gençliğin anti-faşist birliği sorununda bu güne kadar görülen ve mahkum edilmesi gereken anlayışlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Elbette bu söylenenlerden, gençliğin birliği doğrultusunda bu güne kadar hiç bir ileri adımın atılmadığı anlamı çıkmayacaktır. Özellikle tek tek mahalle, okul, işyeri vb. birimlerde örgütler arası eylem birliği çalışmaları önemli sayılabilecek boyutlara ulaşmıştır. Keza, örgütlerin merkezleri arasında da çeşitli ortak toplantılar yapılmış, ortak eylem kararları alınmış ve bu eylemler şu veya bu eksikliklerine karşın hayata geçirilmişlerdir. Ancak, yukarıda genel hatlarıyla sıralanan nedenlerden ötürü bu ve benzeri ortak çalışmalar, sonuç alıcı, kalıcı, ilkeli ve programlı güç ve eylem birliklerine dönüştürülememiştir. Ortak çalışmalar, çoğunlukla çok önemli politik gelişmeler sonrasında gerçekleştirilen tek tek eylemlerle sınırlı kalmıştır.

Gençlik Hareketinin Önemi,

turma açılması, gençliğin, gerici-faşist tertiplerin önemli bir hedefi olduğunu gösteriyor. İlerici, sosyalist gençlik örgütlerine hayat hakkı tanınmak istenmezken, Demirel'in eli yurtsever kanına bulanmış, faşist ÜGD' nin şube kongrelerine kutlama mesajı göndermesi gençlik üzerinde oynanmak istenen kanlı oyunları açığa çıkarmaya yetiyor.

Gençlik, kendi geleceğini karanlığa gömen, ipotek altına alan, açlık ve işsizlikten başka hiç bir şey vaadetmeyen kapitalizmin dişlileri arasında ezilmek isteniyor. Gençlik, sömürü düzenine bağımlı, düzenli kendisini bütünleştirmiş kılınmak isteniyor. Gençlik, ülkemizi cehenneme çevirmeyi amaçlayan faşist yönelimin en aktif ve etkin militan gücü yapılmak isteniyor. Hesaplar açık ve tehlikeli. Gerici faşist güçlerce kartlar açık oynanıyor. Hesaplar gizlenmiyor.

Gençlik işte böylesine bir tehlikeyle karşı karşıya. Ama güçsüz ve çaresiz değil. Gençliğin, saldırılar ve tertipler karşısında en büyük dayanağı en başta işçi sınıfımız, emekçi sınıf ve tabakalar ve tüm demokratik güçlerin örgütlü birleşik gücüdür. Gençliğin geleceğine ışık tutan, ona kurtuluş yolunu gösteren işçi sınıfımızın politik hareketidir, onun ideolojisi ve politik ışığıdır. Ancak, gençliğin kendi ellerinde de güçlü silahlar vardır. Bu silahların en başta gelenlerinden, kanıklıkların çok çeşitli nedenleri vardır. Ancak, bu nedenlerin üzerinde ayrı ayrı durmak, uzun çözümlemeler yapmak bu yazının kapsamı içinde değildir. Her nedenin ve bunların içinde belirleyici konumda olanların birbirlerinden kesin hatlarla ayrılamayacağını, birbirlerini şu veya bu düzeyde etkilediklerini belirterek, esas sorunumuz gençliğin eylem birliği çalışmalarında bugüne kadar karşılaşılan olumsuzlukların nedenlerini araştırmaya çalışalım.

GENÇLİĞİN BUGÜNE KADARKİ EYLEM BİRLİĞİ ÇALIŞMALARI

Bunları en genel hatlarıyla iki başlık altında toplayabiliriz.

1. Ülkemizde gençlik örgütü olarak ortaya çıkan çoğu örgüt, esasen sol içinde var olan bir grubun siyasi bir örgütlenmesi görünümü içindedirler. Böyle olunca, bu örgütler için gençliğin özgün sorunlarıyla ilgilenmek, geniş gençlik yığınlarını ekonomik, demokratik talepler doğrultusunda örgütlemek geri plana düşebilmektedir. Anti-faşist mücadelenin acil görevleri ikinci plana düşebilmektedir. Dar anlamda siyasi çalışma, bu örgütlerin temel örgütlenme ve mücadele hattını belirlemektedir. Sonuçta ise, ülkemizde gençliğin anti-faşist eylem birliği platformunun sınırları daralmakta, ortak çalışProgramlı, ilkeli ve kalıcı bir biçime kavuşturulamayan eylem birliği çalışmaları dünün gereksinimlerine cevap verememişti; bugün koşulların iyice ağırlaştığı, faşist tehlikenin kapıya dayandığı bir ortamda hiç cevap veremeyecektir. Bu yüzden, objektif gelişmelerin yaşamsal bir sorun olarak karşımıza çıkardığı gençliğin anti-faşist eylem birliğinin sağlanmasına yeni yönelimler, yeni çıkış noktaları araştırmak ve bulmak acil bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Herşeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, gençliğin güç ve eylem birliği, genel olarak işçi ve emekçi sınıfların ve tüm demokratik güçlerin birliğinden ayrı düşünülemez. Çünkü gençlik, bir sınıf değil bir toplumsal kesittir. Genç olmanın getirdiği ortak özellikler yanında, gençlik genel olarak toplumda var olan sınıfsal farklılaşmaları aynen barındırır. Her sınıfın bir gençliği vardır. Bu yüzden, gençlik hareketi içindeki ayrışmaları farklı siyasal kutuplaşmaları, farklı örgütlenmeleri doğal karşılamak gerekir. Böyle olunca, ilerici gençlik hareketinin birliği sorununun, demokrasi güçlerinin birliği sorununa, ilerici ve sosyalist örgütlerin eylem birliği sorununa yakından bağımlı olduğu ortaya çıkar. İlerici ve sosyalist örgütlerin eylem birliğindeki olumlu ve olumsuz gelişmeler, gençlik hareketi içinde de yansımasını

bulacaktır. Tersini düşünmenin olanağı yoktur.

Ancak bu doğrular, ilerici gençlik hareketinin güç ve eylem birliğinin, genel olarak ilerici, sosyalist güçlerin eylem birliğinin bir kopyası olarak biçimleneceği gibi kaba bir anlayışla da ele alınmamalıdır. Bir başka deyişle, örneğin ilerici, sosyalist güçlerin eylem birliğinin sağlanıp sağlanamaması, gençlik hareketinin anti-faşist birliğinin gerçekleşmesinin *olmazsa olmaz* koşulu değildir. Ya da, birincisinde bir mesafe katedilemediğinde, ikincisinde, «hiç bir adım atmaya gerek yoktur, nasılsa sonuç alınamaz» anlayışı kökten yanlıştır.

GENÇLİĞİN SORUNLARI VE ÖZELLİKLERİ EYLEM VE BİRLİK ALANINI ZENGİNLEŞTİRİR

Gençlik, içinde sınıfsal farklılaşmaları taşır. Siyasi farklılıklar, gençlik içinde de yansımasını bulur. Ama gençlik hareketinin görevleri, dar siyasi görevlerle sınırlı değildir. Çok geniş gençlik kesimlerini ilgilendiren, çok farklı ve ortak çözüm yolları bulunabilecek sorunları tespit edebilmek olanaklıdır.

Sorunların genişliği, genç olmaktan gelen özelliklerin ve sorunların ortaklaşalığı bir yanda gençlik örgütlerinin politik örgütlenmelerden daha esnek bir örgütlenme ve mücadele anlayışını, zorunlu kılar, öte yandan ve buna bağlı olarak ilerici ve sosyalist gençlik örgütlerinin ortak mücadele platformunu, birlik platformunu alabildiğine genişletir.

Defalarca tekrarlandığı ve doğruluğu deneylerle kanıtlandığı gibi, eylem birliği çalışmaları iki düzeyde ele alınmak ve yürütülmek durumdadır. Tabanda ve üst düzeyde. Bir başka deyişle, bir yanda tek tek mahallelerde, bölgelerde, okullarda, işyerlerinde vb. öte yanda, örgütlerin merkezleri arasında. Bugüne değin, tek tek birimlerde, çeşitli örgüt yöneticileri ve sorumluları arasında, genel düzeyde, merkezler düzeyinde olduğundan daha çok diyalog kurma ve ortak eylem kararlaştırma olanakları yaratılabilmiştir. Büyük bir bölümü anlık olaylara tepki olarak gerçekleşse de, programlı ve ilkeli çalışmalar azınlıkta olsa da böyle bir olanağın varlığı yadsınamaz bir gerçekliktir ve üzerinde dikkatle durmayı gerektirmektedir.

Tek tek birimlerde, ortak eylem yapma olanağının genel düzeyden daha fazla olması şu nedenlerle açıklanabilir. Birimlerde, gruplar hep birarada bulunmaktadırlar. Herhangi bir olaya anında ortak tepki göstermek fiilen mümkün olabilmektedir. Ve en önemlisi, birimlerde gruplar arası diyalog daha kolay sağlanabilmektedir. Bir başka deyişle, bir genelleme olarak ele alınabilecekse eğer; yanlışların, sekter ve olumsuz tutumların törpülenebilmesi, birimlerde daha kolay olabilmektedir.

Bu açıdan bakıldığında, tabanda birlik çalışmaları en geniş kesimleri ve grupları kucaklayacak bir biçimde ele alınmalıdır. Maocular ve bireysel teoristler dışında, tüm grupların ortak bir çalışmaya seferber edilmesi, eylem birliğini somutlayacak örgütlenme biçimlerinin ortaya çıkarılması bir görev olarak karşımızdadır.

daki görüşmelerde göstermektedir. Gençlik örgütlerinin merkezleri arasında başlatılan ve sürdürülen hemen tüm platform çalışmaları somut hiç bir şey üretemeden dağılmıştır. Tartışmalar, somut eylemlere yönelik olmaktan ve iş üretebilmekten çok son derece verimsiz ve detayda sayılabilecek konular etrafında odaklaşmış, bu yüzden de kısırlaşmıştır. Şu anda bir çok gençlik örgütü, bu tür çalışmalara ya hiç katılmamakta ya da eğer abartma olmayacaksa, lâf olsun diye katılmaktadırlar. Ne yazık ki somut durum böyledir.

OLUMSUZLUKLARI AŞACAĞIZ

Durum böyledir ama, bilimsel sosyalistler, bu olumsuzluklara mahkûm mu olacaklardır? Elbette böyle bir şey düşünülemez. O halde ne yapılacaktır? Yukarıda özetlenenler ışığında düşünüldüğünde, yapılacaklar açıktır: Katılan örgütlerin sayısının sınırlandırılması pahasına, detay sorunlarda tıkanıp kalmayacak, tartışmaları verimsizleştirmeyecek ve en önemlisi ortak iş üretebilecek, eylem örgütleyebilecek örgütleri biraraya getiren bir eylem birliği çalışmasını başlatmak. Bu, doğal olarak dünya ve ülke sorunlarına ve çözümlerine bakışı yakın olan gençlik örgütlerinin biraraya getirilmesi anlamına gelecektir.

Böylesine bir yönelim, ilerici gençlik örgütlerinin birliğini sağlamaktan çok, bir bloklaşmaya kapı açabilir mi? Esasen böyle bir tehlike vardır. Ancak, bu günkü şartlarda bu tehlikeyi göğüslemekten başka bir çıkış yolu yoktur. Ancak hemen şunu da belirtmek gerekir ki, böylesine bir güç ve eylem birliği çalışması eğer geniş genç yığınları harekete geçiren, eylemlere katan, kısacası gençlik için bir çekim merkezi haline gelen bir konuma yükselirse, başlangıçta bir bloklaşma gözlense bile, bu bloklaşma ortadan kaldırılabilecek, giderek daha çok örgütü ve geniş gençlik kitlesini eylem birliği çalışmasına katan bir çekirdek işlevi görebilecektir.

Birliği ve Görevleri

Bu yüzden, ilerici, sosyalist platformdaki gençlik örgütleri arasındaki eylem birliği çalışmaları, genel olarak demokrasi güçlerinin birliği doğrultusunda yeterli adım atılamamış bile olsa geliştirilebilir. Bu alanda en büyük görevin işçi sınıfının bilimsel politik hareketinin yolunda yürüyen gençlik örgütüne düştüğü unutulmamalıdır. Ve unutulmamalıdır ki, dünyanın her yerinde ve ülkemizde, gençlik hareketinin anti-faşist birliğinin sağlanması doğrultusunda en cesaretli adımları atanlar, bilimsel sosyalistler olmuşlardır ve olmaktadırlar. Çünkü bilimsel sosyalistler kendilerine, kendi örgütlerine, sarsılmaz ideolojilerine ve politikalarına ve en önemlisi uğrunda mücadele ettikleri yüce davaya en fazla güven ve inanç duyanlardır.

GENCLİĞİN EYLEM BİRLİĞİNİ SAĞLAMANIN YOLU

Genel olarak bu tespitleri yaptıktan sonra, günümüz koşullarında gençliğin anti-faşist eylem birliğinin sağlanmasında nasıl bir yol izlenmelidir sorusuna yanıt bulmak gerekir. Bu alanda, şu anda var olan tıkanıklık nasıl aşılacaktır? Ne yapılacaktır da, geniş gençlik yığınlarını anti-faşist mücadele saflarında toplamak olanaklı olacaktır.

Birimlerde eylem birliği çalışmalarını somutlamak önemli bir görevdir, ama yeterli değildir. «Birimlerde eylem birliği, çalışmaları daha sonuç alıcıdır, bu yüzden esas olarak çalışmaları birimlerde yoğunlaştırmak gerekir» anlayışı, sorunu çözümsüzlüğe götüreceği bilinmelidir. Tabanda sağlanan olumlu gelişmeler, merkezler düzeyinde eylem birliği çalışmalarının önünü açacak, ona zemin hazırlayacaktır. Ne var ki, merkezler düzeyinde iş ve eylem birliği olanakları zorlanmadığı, eylem birliğini somutlayacak öneriler geliştirilmediği sürece, tabanda yürütülen çalışmalar da bir süre sonra kısırlaşacak, sonuçsuz kalacaktır. Bu yüzden önemli zorluklar ve engeller olmasına rağmen, tam anlamıyla bir çözümsüzlük ve tıkanıklık var olmasına rağmen gençlik örgütlerinin merkezleri arasında eylem birliğini somutlayacak önerileri bulup çıkarmak zorunludur.

Karşılaşılan zorluklar, bizi bu alanda tabanda olduğundan daha farklı bir yol izlemeye itmektedir. Bunu gerçekçi bir biçimde tespit etmek gerekir. Çünkü, daha öncede değinildiği gibi eylem birliği planında tıkanıklık esas olarak kendisini merkezler arasın-

İşçi sınıfımızın politik hareketini rehber edinen gençlik örgütünü ve militanlarını, gençliğin anti-faşist birliğini sağlamak doğrultusunda böylesine zor ve karmaşık görevler beklemektedir.

Görevler zor ve karmaşıktır ama alt edilemeyecek nitelikte değildir. Ve bu görevlerin, bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinin özgün görevlerinin önüne konulamayacağı da unutulmamalıdır. Esasen, eylem birliği görevleriyle, özgün görevler arasında bir karşıtlık değil, yakın bir bağ vardır. Bilimsel sosyalist gençlik örgütünün canlı, etkin ve militan bir yapıda, olması, gençliğin öncüsü olma doğrultusunda önemli mesafeler katetmesi, gençliğin anti-faşist birliğinin sağlanmasını da kolaylaştıracak, önünü açacaktır. Diğer taraftan, gençliğin anti-faşist birliği doğrultusunda atılan adımlar ise, bilimsel sosyalist gençlik örgütünün daha geniş genç yığınları etkileyebilmesini, sesini bu kesimlere ulaştırabilmesini olanaklı kılacaktır. Bu yüzden iki görev at başı götürülmek durumundadır. Unutulmamalıdır ki bilimsel sosyalist gençlerin örgütünün, anti-faşist eylem birliği çalışmaları içinde erimek diye bir kuşkusu yoktur, onu yönlendirme görevi vardır. Yönlendiricilik ise, örgütün gelişkinlik düzeyiyle ilintili olduğu kadar ve belki de ondan daha çok ideolojinin ve politikanın sağlamlığındadır, doğruluğundadır.

Bilimsel Sosyalist Ajitasyon ve Propagandanın Temel İlkeleri

Partimizin varlığı, işçi sınıfımızın ve emekçi halk kitlelerinin devrimci eyleminin temel bir gereği. Ancak, Partimizin yalnızca **varlığı**, kitlelerin devrimci girişimini kullanabilmemiz için yeterli değil. Bu girişimi uyandırabilmek için sürekli olarak ve yaratıcı bir biçimde kitle içinde Parti çalışmasını yürütmek zorundayız. Nitekim, Tüzüğümüzün üyelik hak ve görevlerine ilişkin temel maddesiyle, bütün üyeler «Partinin amaç ve programını geniş kitlelere anlatmak ve benimsetmek için her fırsattan» yararlanarak, «Kitlelerin Parti politikası doğrultusunda görüş ve eylem birliğine varmalarını sağlamak, Parti'ye yeni taraftarlar ve üyeler kazandırmak için vargücüyle» çalışmakla görevli.

Bu, herşeyden önce, Partimizin politikasını, tecrübe ve bilgi birikimini, olayları ve dünyayı kavrayış biçimini ustalıkla yayma, bu görüşlerimizin doğruluğuna kitleleri ikna etme ve bu doğrultuda onları harekete geçirme görevdir. Kısacası, propaganda ve ajitasyondur.

Ancak, yalnızca propaganda ve ajitasyonla yetinemeyiz. Program ve politikamız ne denli doğru olursa olsun, kitlelerin Partimizi önder olarak görebilmesi için, doğru kavranmış politikamızın kitleler arasında örgütlenme çalışmasıyla desteklenmesi gerekir. Parti hareketinde ne ajitasyon ve propagandanın, ne ideolojik çalışmanın, ne de örgütlenmenin başlıbaşına birer amaç olmaması, hiçbirini diğerlerinin karşısına koymadan, bu çalışmaların uyumlu, birbirini destekleyecek biçimde yürütülmesini zorunlu kılar.

Örneğin, seçimlerde yüzbinlerce bildiri dağıttık, kahve toplantıları yaptık, mitingler düzenledik, radyo ve televizyondan milyonlarca insana seslendik, ama bununla yetinmedik. Aksine, bu çalışmalarımızla yeni ilişkiler kurduk, kitleleri örgütlemeye çalıştık. Bunu yapmasaydık, öznel olarak ne düşünürsek düşünelim, nesnel olarak hareketin kendiliğinden gelişeceği kanısı gibi oportünist bir yaklaşıma teslim olmuş olurduk. Oportünizmin en tipik göstergelerinden biri, kitleler içinde yalnızca ajitasyon ve propaganda çalışması yürütmekle yetinmektir.

Öte yandan, seçimlerde kurduğumuz ilişkileri şimdi devam ettirmek, daha da geliştirmek durumundayız. Kitle içinde çalışmalarımızdaki yetersizliklerimizi aklamak için Parti içi çalışmaya daha fazla çaba harcar, ajitasyon ve propaganda çalışmalarımıza gereken önemi vermezsek, sekterliğe düşmek kaçınılmaz olur. Seçimlerde kurduğumuz ilişkileri devam ettirebilmeyi, daha da geliştirebilmeyi ise ancak ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızı da devam ettirerek sağlayabiliriz.

Şimdi sürdürmemiz gereken bu ajitasyon ve propagandayı, Partinin «çalışmalarında en ileri mücadele çizgisinden bir milim bile geri düşmemesini sağlamak için» açtığı kampanyalarda ve seçimlerde yürüttüğü ajitasyon ve propaganda çalışmalarıyla karıştırmamak gerekir. **Gündelik ajitasyon ve propaganda**, partinin genel politik eyleminin temel biçimlerinden biridir. Bu nedenle de dönemsel olarak yürütülemez, **süreklidir**. Bu süreklilik içinde ise Partimizin giderek artan sayıda ajitatör ve propagandistlere gereksinimi vardır. Ancak vaktinin büyük kısmını ajitasyon ve propaganda çalışmalarına ayırabilen, bu konuda eğitilmiş ve yetkinleşmiş üyeleri yetiştirerek, bu üyelerin de çalışmasıyla ajitasyon ve propagandadaki görevlerinin altından kalkabilir Parti.

AJİTASYON VE PROPAGANDANIN İŞLEVİ

Bir yandan, işçi hareketi politik bilinç kazanır, emekçilerin kültürel ve politik düzeyleri yükselir, kitlelerin dünyayı ve olayları kavrayışı, düşünce tarzı giderek daha gelişirken, diğer yandan, toplumsal ve bireysel psikolojinin, kamuoyu oluşmasının yasalarının incelenmesine dayanan burjuva propagandası da giderek daha mükemmelleşmekte, burjuvazinin işçi ve emekçiler üzerindeki ideolojik etkisini artırma yöntemleri gelişmektedir. Bu nedenle, ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızda kitlelerin önyargılarından, inançlarından ürkmemeli, Partimizin politika ve sloganlarını anlayamamalarına üzülmemeliyiz. Ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızda daima toplumdaki çelişkilerin evrimini değerlendirmek, **dinamik** olmak ve kitleleri oldukları gibi ele almak zorundayız.

Kitleleri, herşeyden önce oldukları gibi almadan yürütülen propaganda yalnızca arzu ettiği şeyleri gerçekmiş gibi ele almak, Parti için açık olan sorunları kitleler için de açıkmış gibi görmek, kitlelerin bilinç düzeylerini abartmak ya da onların yalnızca devrimci düşüncelerini gözetmek gibi yöntem hatalarına değil, aynı zamanda kitlelerin eylemi yerine Parti eylemini koymak, işçi ve emekçilerin geri olduklarını öne sürerek başarısızlıkları aklamak gibi ciddi politik hatalara da götürür.

Ancak, kitleleri oldukları gibi ele almak, onların bilinç düzeyine teslim olmak değildir. Kitleleri oldukları gibi ele almak, onların gerçek bilinç düzeyini kavramak demektir. Bu konu, özellikle yerel örgütlerimiz için büyük önem taşır. Örneğin, çıkartılan bildirilere baktığımızda, sıkça, Partimizin temel belgelerindeki çözümlemelerin neredeyse aynen, bildirinin değinmesi gereken somut soruna yaratıcı bir biçimde uygulanmaksızın, yazıldığını görürüz. Aslında, diyelim II. Büyük Kongremizin herhangi bir kararını aynen alıp bildiri halinde basabiliriz. Ama bu durumda, propaganda yaptığımızı söyleyemeyiz. İşçi ve emekçilerin en aktif politik temsilcileri için ulaşılabilecek derecede yoğun bilimsel biçimdeki sosyalist bilinç, çoğunluğun ortalama düzeydeki görüşü içinde çoğu kez kaybolur, anlaşılmaz, kavranamaz. İşte propagandanın **temel işlevi** de burada ortaya çıkar: **Sosyalist bilinci yığınların bilincine onların kavrayıp özümseyebilecekleri bir biçimde götürmek, kitleleri bulundukları bilinç düzeyinden sınıf mücadelesinin düzeyine ulaştırmak.** Bu nedenle bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda, daima işçi ve emekçi halk hareketinin tarihini, gelişiminin nesnel koşullarını dikkate alarak en karmaşık toplumsal sorunları kitlelere açıklamaya, Partinin hedeflerini ve politikasını kavratmaya çalışır.

BİLİMSEL SOSYALİST AJİTASYON VE PROPAGANDA BİR MÜCADELE ARACIDIR

En karmaşık toplumsal sorunların kitlelere açıklanması, herşeyden önce gerçeklerin açıklanmasıdır. Ama yalnızca gerçekler açıklanarak kitlelerin bilinç düzeyi yükseltilemez. Parti propagandası, ancak yaşamın doğurduğu, geniş kitlelerin yaşamsal çıkarlarına ilişkin tüm sorunları açıklamanın yanısıra sözkonusu sorunların çözümüne giden doğru yolu gösterdiği sürece etkili olabilir. Bu nedenle de en genel anlamında bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda kapitalizmi aşmanın ve sosyalist toplumu kurmanın gerekli olduğu bilincini kazandırmak zorundadır. Sosyalizmin kazanımları bu konuda büyük önem taşır. Sosyalist ülkelerde işsizliğin tasfiyesi, eğitimdeki büyük hamleler, toplumsal güvenlik, halk sağlığı gibi temel sorunların çözümünde kazandığı başarıların kitlelere iletilmesi, onlara sosyalizmin bir 'hayal' olmadığını göstermenin ötesinde, kapitalizmin tüm aksaklıklarını tüm açıklığıyla gözler önüne sermektir.

Görülüyor ki, bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda içeriği, yöntemi ve işleviyle özünde burjuva ideolojisiyle savaşmaya yöneliktir. Propaganda ve ajitasyonumuz yalnızca bir bilinç aktarma ve bu bilinç doğrultusunda harekete geçirme değil, aynı zamanda burjuvaziye karşı bir mücadele aracıdır. Örneğin Partimizin seçimlerde radyo ve televizyondan yaptığı konuşmalarla Partimiz yalnızca, sosyalizmi tanıtmamış, aynı zamanda yoğun bir demokrasi ve sosyalizm mücadelesi verilmiş, ileri mevziler kazanılmıştır.

PROPAGANDA VE AJİTTASYONUMUZDA ARAÇLAR

Bilimsel sosyalist ajitasyon ve propagandanın bir mücadele aracı olması, hangi araçların kullanılabileceğine ve yöntemine de açıklık getirmektedir.

Yalnızca yazı, müzik, resim, fotoğraf vb. midir propaganda araçları? Yalnızca gazete, dergi, kitap, tiyatro, sinema vb. midir? Yalnızca kişiliğimiz, davranışlarımız, ev ziyaretleri, toplantılar, kitlesel gösteriler vb. midir? Hayır, bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda daima kitleleri eğiterek öğrenir ve kalıp tanımaz. Daima kitlelerin «yüreğine ve beynine giden yol»u bulmak için mücadelenin somut koşullarının ve yürütülen mücadele biçiminin ortaya çıkardığı tüm araçları kullanır. Bu nedenle de bilimsel sosyalistler yalnızca şu araçları kullanır, bunları kullanmaz gibi bir sonuca varılamaz. Örneğin daha önceki seçimlerde afiş kullanıldığı halde, son seçimlerde koşulların değişmesiyle, aynı işlevi görebilecek kapasitede başka bir araç, balon üretildi ve kullanıldı. Koşullar daha başka türlü değiştiğinde başka araçların geliştirilmesi gerektiği ve geliştirileceği açıktır.

Mücadelenin somut koşullarının ve yürütülen mücadele biçiminin ortaya çıkardığı tüm araçları kullanabilmeliyiz ama, amacın araçları haklı çıkaracağı yolunda hiçbir genelleme yapmadan. Bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda maceracı değildir. Somut durumdan ya da kitlelerin kendi gereksinmelerinden doğal bir biçimde kaynaklanmayan, koşullar ne olursa olsun, ne pahasına olursa olsun, 'ideolojik görüş uyarınca' yapay olarak kullanılan araçlara ajitasyon ve propagandamızda yer yoktur.

AJİTASYON VE PROPAGANDAMIZIN TEMELİ: BİLİMSEL ÇALIŞMA

Buraya kadar söylenenler gösteriyor ki, ajitasyon ve propagandamız herşeyden önce bilimsel olmalı, en ilerici, en tutarlı, en devrimci bilincin bulgularına dayanmalıdır.

Bilimsel sosyalist bir parti, nüfusun farklı tabakalarına yaklaşım tarzını çeşitlendirmek zorundadır. Toplumun bütün tabakalarına aynı sözcüklerle, aynı kanıtlarla ve aynı çağrılarla seslenilemez. Bazı tabakalar için kavranabilir olan kanıtlar, diğerleri için olmayabilir. Bu nedenle de her toplumsal grubun özgüllüğünü, sorunlarını, mesleki çıkarlarını ve genel sorunlara özel yaklaşım biçimini daima gözönünde tutmak zorundayız.

Bütün bunlar, ortaklaşa çalışmayı, toplumun farklı kesimlerinin düşünce ve davranışlarını araştırmayı gerektirir. Bu karmaşık çalışmada, «bilimin yalnızca bir bölümünü değil, tamamını» kitlelere sunabilmeyi gerektirir.

Ancak, propaganda ve ajitasyonda bilimsel olmak, 'bilim dili' değildir. Eğer olgular doğru çözümlendiyse ve kanıtlar açık değilse cafcaflı cümlelerle, parlak konuşmalarla, devrimci lafazanlıkla da bilimsellik sağlanamaz. Propagandada bilimsellik, sığlığı ve basitliği değil, üslupta kesinliği ve anlatımda açıklığı gerektirir.

Propaganda ve ajitasyonun bilimsel temellere dayanması, aynı zamanda, tartışmaya, itiraza açık olmasını ve bu kuşku ve itirazları gerekli biçimde cevaplandırabilmesini gerektirir. Propagandada açık olmamak, kitlelerin güvenini sağlayamamanın en temel etmenlerinden biridir. Üstelik açık olmamak, başka olumsuzlukları da içerir. Goşistlerin «oligarşi» örneği, belirsiz, açıklanmayan ve tanımlanmayan bir şey sık sık tekrarlandığında, kitleler artık ona anlaşılan bir şeymiş gibi alışır. Bu nedenle de ne kadar belirsiz şeyler söylersek ya da söyleyeceklerimizi ne kadar kapalı söylersek, anlatımında gizli olan yanlışlar o kadar geç ortaya çıkar, zararı da o kadar büyük olur.

BİLİMSEL SOSYALİST AJİTASYON VE PROPAGANDA ÖRGÜTLÜDÜR

Demokratikleşme İçin Plan, ajitasyon ve propagandada bilimselliğin en somut, en güzel örneği. Böylesi bir ajitasyon ve propaganda silahını Partimizin üretebilmesi bir rastlantı değil kuşkusuz. Çünkü böylesi bir silah, diğer önkoşulların yanısıra, ancak bilimsel sosyalist ilkelere dayalı bir örgütlenme içinde üretilebilir ve kullanılabilir. Örgütsüz bilimsel sosyalist ajitasyon ve propaganda olmaz.

Gerçekten de buraya kadar kısaca sıraladığımız ilkelerin tümü örgütlülüğü, örgütlülük ise bu ilkelerin ve propagandayla iletilenlerin yaşama geçirilmesini zorunlu kılar. Örneğin 1 Mayıs'ı hatırlayalım. Partimiz «1 Mayıs Yasaklanamaz» dedi. Bunu başkaları da söyledi, ama yalnızca Partimiz dediğini yaptı. Yapılacağı söylenen şey gerçek haline getirildi mi ezicidir, şaşırtıcıdır.

Neler yapacağımızı söyleyeceğiz ve mutlaka gerçekleştireceğiz!

ÖRGÜT HABERLERİ

Genel Başkan Behice Boran yarın Brüksel'de yapılacak NATO toplantısında Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Avrupa'ya ve ülkemize yerleştirilmesi yolundaki ABD planının mutlaka reddedilmesini istemiş ve bir bildiri yayınlamıştır: (11.12.1979)

«Yarın Brüksel'de Türkiye'yi çok yakından ilgilendiren, Türkiye için yaşamsal önem taşıyan bir konu görüşülecek, bir karara bağlanmaya çalışılacaktır. Türkiye bugün, hergün işlenen ve sayıları durmadan artan kanlı saldırıların, cinayetlerin dehşeti içindedir. Bu yüzden dış dünyada olup bitenler konusunda yeterince duyarlı olamamaktadır. Ama yarın Brüksel'de yapılacak NATO toplantısında konuşulacak olan nükleer füzeler konusu gelecekte Türkiye'nin beş, on, yüz değil, yüzbinlerce, belki milyonlarca yurttaşının, halkının bir nükleer savaşta bir anda yokolup gitmeleriyle ilgilidir. ABD yeni yaptığı Pershing-2 ve Cruise adını verdiği füzelerini NATO üyesi devletlere milyarlarca dolar karşılığı satmak ve bu füzeleri o ülkelere yerleştirmek istemektedir.

«Füzelerin yerleştirilmesi planlanan ülkelerden biri de Türkiye'dir. Türkiye yarın NATO toplantısında ABD'nin bu isteğini mutlaka reddetmelidir. Genel bir silahsızlanmadan, yumuşamadan yana bir politika izlemek, Avrupa'da ve Ortadoğu'da barışı koruyup güçlendirmek yolunda atılacak adımlar Türkiye'nin çıkarınadır.

«Ülkemizin çıkarları doğrultusunda ABD'nin dünya barışını tehdit eden bu yeni planı mutlaka reddedilmelidir.»

———oOOOo———

Profesör Tütengil'in cenazesinin kaldırılması sırasında halka, öğretim üyelerine ve gazetecilere karşı girişilen terör üzerine Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay bir bildiri yayınlamış ve TGS Genel Başkanı Oktay Kurtböke'ye bir telgraf göndererek gazetecilerin görev yapmasının engellenmesi ve saldırıya uğramasını kınamıştır: (10.12.1979)

«Faşizmin katlettiği Prof. Tütengil'in cenazesinin kaldırılması sırasında yaratılan terör, MHP ve MSP destekli AP iktidarının demokratik hak ve özgürlüklere karşı tutumunun bir göstergesidir.

«Yaratılan terör ortamından, birbiri ardına işlenen cinayetlerden yeni baskı yasaları çıkarmak için yararlanma hesabını yapan iktidar, kitlelerin demokrtik hareketlerine cenaze kaldırmak planında dahi fırsat vermemek kararındadır.

«Birbiri ardına sosyalistler, ilerici bilim adamları, aydınlar öldürülürken kıllarını kıpırdatmayanlar; faşist cinayet şebekelerini ortaya çıkarmak şöyle dursun yakalanan katilleri ellerinden kaçıranlar dün Prof. Tütengil'e son görevlerini yapmak üzere toplanan halka karşı hiçbir yasal gerekçeyle izah edilemeyecek bir terör uyguladılar. Faşistlerin serbestçe düzenledikleri cenaze töreni ilericilere yasaklandı.

«Sokaklardan rasgele yurttaşlar toplanarak gözaltına alındı. Öğretim üyelerinin törene katılması engellendi, gazeteciler dövüldü. Onlarca insan yaralandı. Faşizmin katlettiği Prof. Tütengil'in cenazesinde bulunmaktan başka amaçları olmayan yurttaşların bu haklarını kullanmaları bile çok görüldü.

«Demirel iktidarının amacı açıktır: Yeni baskı yasalarına, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanması ve ortadan kaldırılmasına karşı demokratik toplumsal muhalefetin direnişi daha başından susturulmak, boğulmak istenmektedir.

«Meclislerdeki gerici-faşist çoğunluk emperyalizme ve tekelci büyük sermayeye her istediğini yapma olanağını vermeyecektir. Bilimsel sosyalistler demokratlar, ilericiler örgütlü birleşik mücadelede hızla yol almaktadırlar. Bu güç faşizme geçit vermeyecektir. Kitle hareketleri gelişip, güçlenecek; Demirel ve destekçilerinin de heveslerini kursaklarında bırakacaktır.»

«Sayın Oktay Kurtböke
TGS Genel Başkanı
Basın Sarayı/Cağaloğlu

«Dün Prof. Tütengil'in cenazesinin kaldırılması sırasında halka, öğretim üyelerine ve gençlere karşı girişilen terör görev yapmakta olan basın mensuplarına da yöneltilmiştir.

«Halkın demokratik bir hakkını kullanmasına karşı girişilen terörün olduğu gibi, gazetecilere yöneltilen saldırıların da hiçbir yasal dayanağı yoktur, olamaz.»

«Olayları üzüntü ve öfkeyle yaşadık. Yaralanan, tartaklanan üyelerinize geçmiş olsun dileklerimizi iletir, saldırıyı bir kez daha protesto ederiz.

———oOOOo———

Genel Başkan Behice Boran, Profesör Cavit Orhan Tütengil'in öldürülmesi üzerine aşağıdaki demeci vermiştir. Boran ayrıca Profesör Tütengil'in eşine ve İstanbul Üniversitesi Rektörü Profesör Haluk Alp'e birer başsağlığı telgrafı göndermiştir: (7.12.1979)

«Profesör Cavit Orhan Tütengil, ülkede faşist bir diktatörlük yerleştirmek isteyenler tarafından öldürtülmüştür. Amaç, faşist diktatörlüğü gerçekleştirme yolunda toplumun faşizme karşı demokratik direnç noktalarının tümünü yoketmek ve herkesi faşist diktatörlüğe boyun eğdirmektir. Gazeteci Abdi İpekçi, Profesör Ümit Doğanay'dan sonra Profesör Tütengil'in hedef seçilmesi bunun yeni kanıtlarıdır. Aydınlar, yazarlar, sanatçılar susturulmak ve teslim alınmak istenmektedir.

«Faşist diktatörlüğü toplumun başına bela etmek isteyenler AP hükümetinin kurulmasını karanlık emellerini gerçekleştirmek için daha elverişli bir fırsat görüyorlar. AP hükümetinin, işbaşına gelmesiyle beraber attığı ilk adımlar, gizli faşist odakları cesaretlendirmiştir. Gerici-faşist güçler saldırılarını pervasızca sürdürmektedirler.

«Tüm ilerici, demokrat, yurtsever güçleri çetin günler bekliyor. İşçi sınıfımız, emekçi kitleler, ilerici aydınlar ve gençler faşist diktatörlük tehlikesine karşı her zamandan daha çok dikkatli ve dirençli olmak zorundadır. İlerici ve demokratik güçlerin birleşik örgütlü hareketi faşist diktatörlüğü önleyecek tek güçtür.»

Sayın Şükriye Tütengil
İçlevent, Fulyalı Sokak No: 23
Levent - İSTANBUL

İleriye dönük, güzelden, doğrudan yana ne varsa hepsine düşman faşizmin ülkemizdeki özlemcileri tarafından hunharca canına kıyılan eşiniz sayın Profesör Cavit Orhan Tütengil'i saygıyla anar, sizin ve diğer yakınlarının acınızı içten paylaşırım.

Sayın Profesör Haluk Alp
İstanbul Üniversitesi Rektörü

Üniversiteniz profesörlerinden sayın Cavit Orhan Tütengil'in hunharca öldürülmesi ülkemizin bilim ve düşün yaşamı bakımından önemli bir kayıp olmuştur. Ülkede faşist bir diktatörlüğü gerçekleştirmek isteyenler, öğretim üyelerinin, bilim adamlarının, aydınların, yazarların, sindirilerek toplumun faşizme karşı tüm demokratik direnç noktalarını yok etmeyi amaçlamaktadırlar. Yazar Abdi İpekçi, Profesör Ümit Doğanay'dan sonra şimdi de Profesör Tütengil'in hunharca canına kıyılması bunun yeni kanıtlarıdır.

Partimiz, işçi sınıfımızın, emekçi kitlelerin, aydınların ve gençlerin faşizm özlemcilerine boyun eğmeyeceklerine olan inancını tekrar belirtir size ve şahsınızda tüm üniversite camiasına başsağlığı diler.

———oOOOo———

Amasya'da yoğunlaşan faşist saldırılar sonucu bir GENÇ ÖNCÜ üyesinin ölümü, bir Parti üyesinin yaralanması ile ilgili yapılan açıklama: (6.12.1979)

AP hükümetinin kurulmasıyla beraber Amasya'da MHP'liler tarafından estirilmeye çalışılan terör havası kanlı saldırılara dönüştürülmektedir. Bunun son örneği dün Suluova'da Partimiz üyesi Seydican Süer ve Genç Öncü'lü Mukarrem Vural'a yöneltilen kanlı saldırı olmuştur. Suluova Şeker Fabrikası Pancar Muhasebesinde yuvalanan gerici ve faşistlerce planlandığı anlaşılan bu saldırıda Genç Öncü'lü Muharrem Vural hayatını kaybetmiş, Seydican Süer ise ağır yaralanmıştır. Saldırganların kimler olduğu bellidir ve bu kişiler Suluova'da birçok olayda parmakları olan kişilerdir. Saldırganlar yaralı arkadaşımız tarafından tanınmış ve ilgili makamlara iletilmiştir.

MHP'liler ve MHP yanlıları uzun bir süredir Amasya'yı kendilerine hedef seçmişlerdir. AP hükümetinin kurulması ile bu planlarını kanlı saldırılarla yürürlüğe koymak istemektedirler. Suluova'da dün yaratılan olaylarla beraber yine dün sabah Partimizin Amasya İl lokalinin saldırıya uğrayarak camlarının kırılması da bunun göstergesidir.

Yeni AP hükümetiyle birlikte artan sıkıyönetimin anti-demokratik uygulamalarının yeni bir örneği olarak GENÇ ÖNCÜ'nün kapatılması üzerine Genel Sekreter Nihat Sargın aşağıdaki bildiriyi yayınlamıştır: (30.11.1979)

«Sıkıyönetimin öteden beri süregelen anti-demokratik uygulamaları ve baskılar AP hükümetinin işbaşına gelmesiyle hızlı bir tırmanışa geçti. İlerici, demokratik örgütler üzerinde baskılar, gerekçesiz kapatmalara dönüştü.

«GENÇ ÖNCÜ'nün kapatılması bu anti-demokratik baskıların son örneği oldu. GENÇ ÖNCÜ'nün merkezi kısa bir süre önce sıkıyönetim kuvvetlerince aranmış, kapatmak için gerekçe yapılabilecek bir «suç unsuru» bulunamamıştı. Bu kez «suç unsuru» bile aranmadan «amacı dışına çıktığı» gibi sudan bir gerekçeyle kapatıldı.

«Yeni hükümetin anti-demokratik baskı ve uygulamaları nereye kadar vardıracağının ilk örnekleri birbiri ardına verilmeye başlandı.

«Hergün birkaç yurttaşın canına kıyan cinayet şebekeleri, faşist örgütler serbestçe çalışır, yeni katliamlar planlarken ilerici, demokratik örgütler birbiri ardına kapatılmaktadır. Kitaplar toplatılmakta, dergiler kapatılıp, gazeteciler tutuklanmaktadır.

«Sıkıyönetim komutanlıkları başlarını çevirip, kendilerine bağlı mahkemelerde hüküm giyen ve yargılanmakta olan yüzlerle faşistin hangi ülkücü derneklere, milliyetçi partiye mensup olduklarına bakmalıdırlar. M. Ali Ağca'nın nasıl ve kimler tarafından kaçırıldığını ortaya çıkarmalıdırlar.

«Bütün bunlara gözlerini kapatarak, ilerici-demokratik örgütleri kapatmak hangi yasayla, hangi «demokratik hukuk devleti» ilkesiyle bağdaştırılmaktadır?

«Başbakan Demirel de iyi bilmelidir ki baskıyla, terörle sosyalistler ve demokratik güçler sindirilemez. Demirel bu yöntemleri daha önce de çok denedi ama işçi ve emekçi kitlelerin mücadelesini durduramadı. Yeni hükümetinin çabaları da boşa çıkarılacaktır. Bütün saldırılar püskürtülecek, demokratik toplumsal muhalefetin direnişi gelişecektir. Demokratik hak ve özgürlükler korunacak, daha ileri özgürlükler için mücadele sürdürülecektir.

———o0O0o———

Genel Başkan Behice Boran, Filistin Halkıyla Dayanışma Günü için aşağıdaki bildiriyi yayınlamıştır: (29.11.1979)

«Filistin halkıyla dayanışma günü tüm ilericilerin ve barışseverlerin özellikle destekledikleri bir gündür. Kendi geleceğini kendisi belirleme ve bağımsız ulusal devlet kurma, Filistin halkının en doğal ve vazgeçilmez hakkıdır. Uzun yıllardır bu hakkı elinden alınan, İsrail'in işgali ve baskısı altındaki topraklarda ve diğer Arap ülkelerindeki kamplarda yaşamaya mahkûm edilen Filistin halkı bu mahkûmiyete karşı çıkmış, direnci durmadan yükselen bir mücadele veregelmiştir. Filistin halkına yapılan haksızlığa ve zulme karşı çıkmak, Filistin halkının verdiği mücadele ile dayanışma içinde olmak, ilericiliğin ve devrimciliğin vazgeçilmez, onurlu görevidir.

Filistin halkının bağımsızlık mücadelesini desteklemek, bölge ve dünya barışı bakımından da son derece güncel ve önemli bir görevdir. Dünya barışı bakımından Orta Doğu'da barışın korunması ihmal edilemez bir şarttır. Orta Doğu'da barış ise Filistin sorununun Filistin halkının ulusal amaç ve çıkarlarını gerçekleştirecek biçimde çözümüne bağlıdır. Bu çözüm getirilmeden Orta Doğu'da gerçek, kalıcı bir barış olamaz. Kendisi de altmış yıla yaklaşan bir zaman önce kurtuluş savaşı vermiş bir Orta Doğu ülkesi olan Türkiye'nin yeri hiç tereddütsüz ve koşulsuz Filistin halkının yanında olmalıdır.

Türkiye İşçi Partisi Filistin halkı ile kardeşçe dayanışır, onun emperyalizme ve gericiliğe karşı verdiği mücadelenin amacına mutlaka ulaşacağına olan inancı tamdır.»

———o0O0o———

Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay Prof. Doğanay'ın öldürülmesi üzerine bir bildiri yayınlamıştır: (21.11.1979)

«Bir süredir ardarda dizilen ve son günlerde hızlandırılarak Prof. Ümit Doğanay'ın öldürülmesi ile sonuçlanan cinayetler yeni bir tırmanmanın işaretidir.

«Ülkemizdeki sınırlı demokratik ortamı da yoketmek, demokratik hak ve özgürlükleri tamamen ortadan kaldırmak isteyen faşist odak, bir dizi cinayet planlayarak uygulamaya koymuştur. Tümü aynı odaktan planlanan bu cinayetler emperyalizmin ve büyük burjuvazinin çıkarına işlenmektedir.

«Bu terör dalgası işbaşına gelen Demirel Hükümetinin programında yer alan bir dizi anti-demokratik tasarının uygulamaya sokulabilmesinin zeminini oluşturmayı amaçlamaktadır.

«Emperyalizm ve büyük tekelci burjuvazinin en gerici isteklerini gerçekleştirmek için bir yandan Hükümet'in «yasal şiddeti» artırması için gerekli ortamın yaratılması, öte yandan da demokratik güçlerin, işçi-köylü emekçi kitlelerin sindirilmesi amaçlanmaktadır.

«Demokratik toplumsal muhalefetin, MHP ve MSP destekli AP Hükümetine, onun anti-demokratik girişimlerine karşı yükselteceği muhalefetin, kitle hareketlerinin şimdiden önü kesilmek istenmektedir.

«Türkiye'nin bilimsel sosyalistleri, demokratları, ilericileri faşizmin köpeksiz köyde değneksiz gezmesine izin vermeyeceklerdir. Saldırılar göğüslenecek, tuzaklar-tertipler boşa çıkarılacaktır. Demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi için tüm demokratik güçlerin birliği sağlanacak, mücadele güçlendirilecektir.»

Öte yandan Genel Başkan Behice BORAN öldürülen Prof. Doğanay'ın ailesine, cinayetten kurtulan arkadaşı Prof. Fikret Baykurt'a ve TÜMÖD Genel Başkanı Doç. Alkan'a birer telgraf göndererek saldırıyı nefretle karşıladığını bildirmiş, başsağlığı dileklerini iletmiştir:

«Sayın

«Firuzan Doğanay

Profesörler Sitesi, Etiler - İstanbul

Eşiniz, değerli bilim adamı, aydın insan Prof. Doğanay'ın uğradığı faşist saldırı sonunda yaşamını yitirmesi karşısında duyduğunuz derin acıyı içtenlikle paylaşır, başsağlığı dilerim. Saygılarımla.

«Sayın Prof. Fikret Baykut

Kimya Fakültesi Dekanı, Laleli / İstanbul

Faşist odakların demokratik hak ve özgürlükleri yoketme planlarının bir parçası olarak siz değerli bilim adamlarımıza yöneltiği kanlı saldırı sonunda kaybettiğimiz ilerici aydın, arkadaşınız, Prof. Doğanay'ın kaybından duyduğunuz derin acıyı paylaşır, size geçmiş olsun dileklerimi iletirim. Saygılarımla.

«Doç. Türker ALKAN

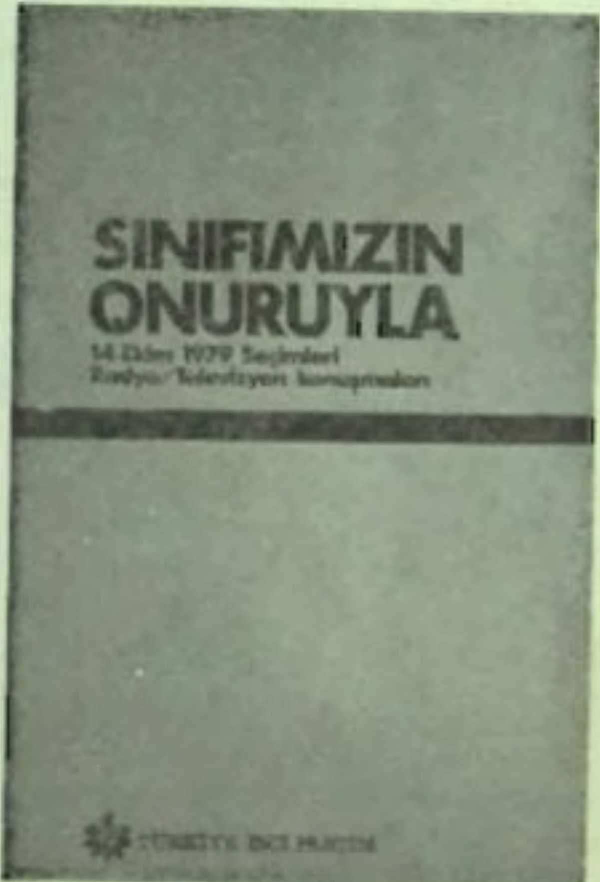
TÜMÖD Genel Başkanı / ANKARA

Üyeniz demokrat bilim adamı, ilerici aydın Prof. Doğanay'ın öldürülmesi faşizmin aydınlık, çağdaş düşünceye ve bilime yönelen yeni bir saldırısıdır.

Demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak için saldıran faşizmin püskürtüleceğine olan mutlak inancımla acınızı paylaşır, size ve üyelerinize başsağlığı dilerim. Saygılarımla.

———o0O0o———

Yeni Broşür:

Partimizin peryodik olmayan yayınlarının 26. sı olarak çıkan «SINIFIMIZIN ONURUYLA» broşürü, 14 Ekim 1979 seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi'nin yaptığı Radyo - Televizyon konuşmalarını kapsamaktadır. 96 sayfa olan bu broşürün fiyatı 20 TL.'dır. Tüm parti örgütlerine dağıtımı yapılmış olup, ayrıca Partimizin Basın Bürosu'ndan temin edilebilecektir.

Portekiz Seçimleri ve Alınacak Dersler

Portekiz'de 2 Aralık'ta yapılan seçimler ve alınan sonuçlar çıkarılması gereken dersler açısından çok önemli. Bir kere erken seçimlerin yapılması Parlamentodaki güç dengesinin hiçbir partinin ya da blokun hükümet kuramaması yüzünden gerekti. Sürekli hükümet bunalımlarının ardında Mario Soares'in Sosyalist Partisi'nin tutarsız politikası büyük rol oynadı. Seçimlerden önce olduğu gibi seçimlerden sonra da sosyal demokrat Sosyalist Parti'nin tutumundan çıkarılacak dersler Türkiye için de çok önemli.

Seçimler öncesinde Sosyalist Parti sürekli sağa kayış halinde. Bir yandan Nisan devriminde kitlelerin en önde gelen taleplerinden birisi olan Tarım Reformu sürekli sulandırılıp, büyük çiftlik sahiplerinin talepleri doğrultusunda revizyona uğratılırken bir yandan da Portekiz Komünist Partisi ile en asgari müştereklerde bile birleşmekten kaçınan bir tutum. Sosyalist Parti'nin iktidarda olduğu dönemlerde örneğin bir Tarım Bakanı olan Antonio Barreto seçimlerin hemen öncesinde partisinden ayrılacak sağcı Yeni Çoğunluk için Demokratik Birlik blokunun adayı oluyor. Sosyalist Partisi'nin dışişleri bakanı Jose de Medeiros Ferreira da öyle. Nisan devriminin getirdiği her şeye karşı olduğu bilinen Monarşistler, Merkezciler ve sağdaki diğer partilerden oluşan sağcı bloka kolayca katılabilen bu tür politikacılardan devrimin gereklerini uygulamayı bekliyordu Sosyalist Parti.

Sosyalist Parti iktidarı bıraktıktan sonra da, hükümet bunalımları sırasında ikircikli, kararsız tutumunu sürdürdü. Komünistlerle hükümet bunalımlarının atlatılması için işbirliği yapılmasına sürekli karşı çıkılırken, karşı devrimci güçler zaman zaman desteklendi. Derken seçim döneminde biri karşı devrimci, biri de Nisan devriminin kazanımlarını korumakta kararlı, ilerici iki blok kurulurken Sosyalist Parti bir yandan ilerici bloka katıldı, ama seçimlerde yeterli çoğunluğu elde edemediği takdirde sağcı partilerle işbirliği yaparak hükümete kesinlikle gelmeyeceğini söylemekten kaçındı.

Seçimlere bu hava içinde girildi. Yani Sosyalist Parti, ilerici blok içinde yer almakla birlikte, seçimlerden sonra sağ partilerle mi, yoksa ilerici blok içinde PKP de dahil sol partilerle mi işbirliği yapacağını açıklamıyordu. Oysa bu konuda, PKP ile ilerici blokun tutumu açıktı. PKP, parlamentodaki sol ve ilerici güçlere dayalı demokratik bir koalisyon hükümetinin kurulması için çalışacağını açıklıyordu.

PKP Genel Sekreteri Alvaro Cunhal seçim öncesi konuşmalarında Portekiz'de en büyük tehlikenin sağ güçlerin seçimlerden kazançlı çıkmasından doğacağını belirtiyordu. Sağcı ve gerici blok da hükümete geldikleri takdirde neler yapacaklarını açık açık söylüyordu zaten. Yaptıkları açıklamalarda, Devrim Anayasası'ndan 'marksist' olarak tanımladıkları tüm hükümleri kaldıracaklarını, sendikalar, siyasal partiler ve dernekler yasalarında değişiklik yapacaklarını, toprak reformu yasasını değiştireceklerini, Türkiye'deki Kamu İktisadi Teşekküllerine benzeyen Portekiz'deki devlete ait ekonomik kuruluşları yeniden özel sektöre devredeceklerini belirtiyorlardı. Aynı blokun dış politikadaki talepleri ise NATO'da aktif olarak görev almaktı. Üstelik Batı Avrupa'nın tüm gerici güçleri de bu bloku destekliyordu. Seçimlerden önce Lizbon'u ziyaret eden Federal Alman Hıristiyan Demokrat Birliği Başkanı Helmut Kohl, «Tüm Avrupa'nın Hıristiyan Demokratları ile birlikte, Portekiz'deki seçimlerin olumlu sonuç vermesi için vargücümüzle çalışacağız.» diyordu. Bunun ise ne anlama geldiği açıktı.

2 Aralık günü yapılan seçimlerden alınan sonuçlar burjuva basınında Portekiz'de sağın zaferi olarak nitelendi. Gerici Blok seçimden sonra Meclisteki 250 sandalyeden 128'ine sahip oldu. Oysa Portekiz'deki D'Hont seçim sisteminin avantajlarından yararlanılarak alınan bu sonuca rağmen, sol partilerin oy toplamı, sağ blokun toplamından 450.000 daha fazlaydı. Aralarında Sosyalist Parti'nin de bulunduğu ilerici blokun oy oranı yüzde 47'ye ulaşırken, gerici partilerin oy oranı yüzde 42'de kalmıştı.

İlerici Blok içinde Sosyalist Parti yüzde 8 oranında oy kaybederken, PKP yüzde 4 oy kazanmıştı.

Bu çerçeve içinde Portekiz seçimlerini solun yenilgisi olarak nitelemek olanaksız. Ne var ki, seçimlerden sonra Sosyalist Parti'nin tutumu ülkenin geleceği açısından önemli. Sosyalist Parti'nin sağa kayışı sürdüğü takdirde Nisan Devriminin kazanımları önemli ölçüde tehlikeye düşebilecek. Ama Sosyalist Partisi'nin oy kaybedişi ve sağa kayışı Portekiz'in geleceği için tek belirleyici faktör değil. Portekiz seçimlerinin gösterdiği bir ders de işçi sınıfı partilerinin, burjuvaziden bağımsız politikalarını sürdürdükleri ölçüde, kararlılıkları ölçüsünde başarıya yaklaştıkları. Portekiz'deki Sosyalist Parti gibi diğer ülkelerde de sosyal demokrat partilerle işçi sınıfı partileri arasındaki işbirliği bu ilke çerçevesinde değerlendirilmeli. Portekiz seçimlerinin gösterdiği gibi, Portekiz'de, diğer Batı Avrupa ülkelerinde ve Türkiye'de sosyal demokratlar hemen hemen aynı belirli yalpalamalar içinde iktidarı sağa teslim ederlerken işçi sınıfı partilerinin önemi de, kazanımları da giderek artıyor.

Portekiz'de olduğu gibi, Türkiye'de ve Avrupa'nın diğer kapitalist ülkelerinde işçi sınıfı partilerinin, kitlelerin sosyal demokratlar tarafından boşa çıkarılan umutlarının yeniden toparlandığı odaklar haline gelebilmeleri daha somut çözümler yönünde hareket edebilmelerine bağlı. Öte yandan işçi sınıfı partilerinin kitlelere, sosyal demokratların neden umutları boşa çıkardıklarını göstermeleri gerekli. Sosyal demokratların büyük sermayenin egemenliğine son vermedikleri için, aksine onunla uzlaştıkları için kitlelere sırt çevirdiklerinin anlatılması gerekli. Bu yapılırken de sosyal demokratların sağa kayışlarının önlenebilmesi için belirli ilkeler içinde bir ittifak politikasının formüle edilmesi kaçınılmaz. Özellikle Türkiye için geçerli olan bir diğer ilke de sosyal demokratların görüntüsel kitleselliğine kapılınarak, onlara işçi sınıfı adına ödün verilmemesi.

Geçmişte Türkiye'de işçi sınıfı hareketi adına bu çok yapıldı ve sosyal demokratların yenilgisine, sağa teslim olmalarına ortak olundu. Bundan sonra bunun yapılmaması gerek.

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / 15 günde bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi Piyerloti Caddesi 21-3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel. 22 86 20 / Abone: Yıllık 60 TL. Avrupa abone: 12 DM / Basıldığı Yer: Kent Basımevi, Cağaloğlu - İSTANBUL / Cilt: Boğaziçi Mücellithanesi / Baskı Tarihi: 16 Kasım 1979